

Ročník 1987

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 6

Vydána dne 13. dubna 1987

Cena Kčs 2,60

OBSAH:

20. Zákon České národní rady o státní památkové péči
 21. Nařízení vlády Československé socialistické republiky, kterým se mění a doplňuje nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 157/1980 Sb., o udělování povolení k uzavírání, změně nebo zrušení některých smluv o výrobní specializaci nebo výrobní kooperaci se zahraničím
 22. Zásady kontroly jakosti prováděné výbory lidové kontroly ČSSR, ČSR a SSR, schválené usnesením vlády Československé socialistické republiky ze dne 18. prosince 1986 č. 338
 23. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Středočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 33
 24. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do České národní rady ve volebním obvodu č. 152 Třebíč
 25. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu, kterou se mění vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 3/1982 Sb., o osvobození obchodního zboží dováženého a pocházejícího z rozvojových zemí od dovozního cla, ve znění vyhlášky federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 40/1984 Sb.
 26. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Spojených států amerických o spolupráci v kultuře, školství, vědě, technice a v jiných oblastech
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv
-

20

Z Á K O N

České národní rady

ze dne 30. března 1987

o státní památkové péči

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Č Á S T P R V N Í

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Účel zákona

(1) Stát chrání kulturní památky jako nedílnou součást kulturního dědictví lidu, svědectví jeho dějin, významného činitele životního prostředí a nenahraditelné bohatství socialistického státu. Účelem zákona je vytvořit všestranné podmínky pro další prohlubování politickoorganizační a kulturně výchovné funkce státu při péči o kulturní památky, o jejich zachování a vhodné využívání, aby se podílely na rozvoji kultury, umění, vědy a vzdělávání, formování socialistických tradic a socialistického vlastnictví, na estetické výchově pracujících a tím přispívaly k dalšímu rozvoji socialistické společnosti.

(2) Péče státu o kulturní památky (dále jen „státní památková péče“) zahrnuje činnosti, opatření a rozhodnutí, jimiž orgány a organizace státní památkové péče (§ 25 až 33) v souladu se společenskými potřebami zabezpečují zachování, ochranu a vhodné společenské uplatnění kulturních památek. Ostatní orgány státní správy, socialistické a jiné organizace spolupracují v oboru své působnosti s orgány a organizacemi státní památkové péče a pomáhají jim při plnění jejich úkolů.

§ 2

Kulturní památky

(1) Za kulturní památky podle tohoto zákona prohlašuje ministerstvo kultury České socialistické republiky (dále jen „ministerstvo kultury“) nemovité a movité věci, popřípadě jejich soubory,

a) které jsou významnými doklady historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti od nejstarších dob do současnosti, jako projevy tvůrčích schopností a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti, pro je-

lich hodnoty revoluční, historické, umělecké, vědecké a technické,

b) které mají přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem.

(2) Soubory věcí podle odstavce 1 se prohlašují za kulturní památky, i když některé věci v nich nejsou kulturními památkami.

§ 3

Prohlašování věcí za kulturní památky

(1) Ministerstvo kultury si před prohlášením věci za kulturní památku vyžádá vyjádření krajského národního výboru a okresního národního výboru, pokud je již od těchto orgánů neobdrželo. Archeologický nález (§ 23) prohlašuje ministerstvo kultury za kulturní památku na návrh Československé akademie věd.

(2) Ministerstvo kultury vyrozumí písemně vlastníka věci o podání návrhu na prohlášení věci za kulturní památku nebo o tom, že hodlá věc prohlásit za kulturní památku z vlastního podnětu, a umožní mu k návrhu nebo podnětu se vyjádřit.

(3) Vlastník věci je povinen od doručení vyrozumění podle odstavce 2 až do rozhodnutí ministerstva kultury chránit věc před poškozením, zničením nebo odcizením a oznámit ministerstvu kultury každou zamýšlenou i uskutečněnou změnu jejího vlastnictví, správy nebo užívání.

(4) Ministerstvo kultury vyrozumí písemně o prohlášení věci za kulturní památku jejího vlastníka, krajský národní výbor a ústřední organizaci státní památkové péče (§ 32) a u archeologických nálezů též Československou akademii věd. Vyrozumí je i v tom případě, že neshledalo důvody pro prohlášení věci za kulturní památku.

(5) Vlastníci věcí, které pro svou mimořádnou uměleckou nebo historickou hodnotu by mohly být v souladu se společenským zájmem prohlášeny za kulturní památky, jsou povinni oznámit ministerstvu kultury nebo krajskému národnímu výboru na jejich písemné vyzvání požadované údaje o těchto věcech a jejich zamýšlené změny,

umožnit těmto orgánům nebo jimi pověřeným organizacím státní památkové péče prohlídku věcí, popřípadě pořízení jejich vědecké dokumentace.

[6] Podrobnosti o prohlašování věcí za kulturní památky a způsob oznamovací povinnosti podle odstavce 5 stanoví obecně závazný právní předpis.

§ 4

Národní kulturní památky

[1] Kulturní památky, které tvoří nejvýznamnější součást kulturního bohatství národa, prohlašuje vláda České socialistické republiky nařízením za národní kulturní památky a stanoví podmínky jejich ochrany.

[2] Vláda České socialistické republiky nařízením stanoví obecné podmínky zabezpečování státní památkové péče o národní kulturní památky.

§ 5

Památkové rezervace

[1] Území, jehož charakter a prostředí určuje soubor nemovitých kulturních památek, popřípadě archeologických nálezů, může vláda České socialistické republiky nařízením prohlásit jako celek za památkovou rezervaci a stanovit podmínky pro zabezpečení její ochrany. Tyto podmínky se mohou v potřebném rozsahu vztahovat i na nemovitosti na území památkové rezervace, které nejsou kulturními památkami.

[2] Vláda České socialistické republiky nařízením stanoví obecné podmínky zabezpečování státní památkové péče v památkových rezervacích.

§ 6

Památkové zóny

[1] Území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty, může krajský národní výbor po předchozím projednání s ministerstvem kultury prohlásit za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany.

[2] Podrobnosti o prohlašování památkových zón stanoví obecně závazný právní předpis.

§ 7

Evidence kulturních památek

[1] Kulturní památky se zapisují do Ústředního seznamu kulturních památek České socialistické republiky (dále jen „ústřední seznam“). Ústřední seznam vede ústřední organizace státní památkové péče.

[2] Krajské národní výbory a okresní národní výbory vedou seznamy kulturních památek svých územních obvodů. Zápisy do těchto seznamů provádějí podle výpisů z ústředního seznamu.

[3] Ústřední organizace státní památkové péče vyrozumí o zápisu kulturní památky do ústředního seznamu, jakož i o zrušení prohlášení věci za kulturní památku (§ 8), vlastníka kulturní památky, krajský národní výbor a okresní národní výbor. Jde-li o nemovitou kulturní památku, vyrozumí kromě toho také stavební úřad.¹⁾ U archeologického nálezu prohlášeného za kulturní památku vyrozumí též Archeologický ústav Československé akademie věd.

[4] Ústřední organizace státní památkové péče oznámí příslušnému orgánu geodézie a kartografie každé prohlášení nemovitosti za kulturní památku, jakož i každé zrušení tohoto prohlášení, jde-li o věc, která je předmětem evidence nemovitostí.²⁾

[5] Vlastník kulturní památky je povinen oznámit ústřední organizaci státní památkové péče každou změnu vlastnictví (správy, užívání) kulturní památky nebo její přemístění. Oznámení musí učinit vlastník kulturní památky nejpozději do třiceti dnů ode dne, kdy k takové změně došlo.

[6] Podrobnosti o evidenci kulturních památek stanoví obecně závazný právní předpis.

§ 8

Zrušení prohlášení věci za kulturní památku

[1] Pokud nejde o národní kulturní památku, může ministerstvo kultury z mimořádně závažných důvodů prohlášení věci za kulturní památku zrušit na žádost vlastníka kulturní památky nebo organizace, která na zrušení prohlášení věci za kulturní památku (dále jen „zrušení prohlášení“) prokáže právní zájem, nebo z vlastního podnětu.

[2] Ministerstvo kultury si před zrušením prohlášení vyžádá vyjádření krajského národního výboru a okresního národního výboru, popřípadě vyjádření Československé akademie věd, jde-li o archeologický nález prohlášený za kulturní památku, pokud o zrušení prohlášení Československá akademie věd sama nepožádala. V případě, že vlastník kulturní památky není žadatelem o zrušení prohlášení, musí mu být umožněno zúčastnit se ohledání věci a ke zrušení prohlášení se vyjádřit.

[3] Ministerstvo kultury může zrušení prohlášení vázat na předchozí splnění jím určených pod-

¹⁾ § 117, 120 a 121 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

²⁾ Zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, ve znění zákona ČNR č. 157/1983 Sb.

Vyhláška č. 23/1984 Sb., kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, ve znění vyhlášky č. 133/1965 Sb. a vyhlášky č. 19/1984 Sb.

Zákon č. 46/1971 Sb., o geodézii a kartografii.

Zákon ČNR č. 36/1973 Sb., o orgánech geodézie a kartografie.

mínek. Náklady vynaložené na splnění podmínek nese žadatel a v případě, kdy řízení o zrušení prohlášení zahajuje z vlastního podnětu ministerstvo kultury, nese náklady ten, v jehož zájmu ke zrušení prohlášení došlo.

(4) Ustanovení § 3 odst. 4 platí obdobně i pro zrušení prohlášení.

(5) Podrobnosti o zrušení prohlášení věci za kulturní památku stanoví obecně závazný právní předpis.

ČÁST DRUHÁ

PÉČE O KULTURNÍ PAMÁTKY

Ochrana a užívání kulturních památek

§ 9

(1) Vlastník kulturní památky je povinen na vlastní náklad pečovat o její zachování, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením. Kulturní památku je povinen užívat pouze způsobem, který odpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě a technickému stavu. Je-li kulturní památka v socialistickém společenském vlastnictví, je povinností organizace, která kulturní památku spravuje nebo ji užívá nebo ji má ve vlastnictví, a jejího nadřízeného orgánu vytvářet pro plnění uvedených povinností všechny potřebné předpoklady.

(2) Povinnost pečovat o zachování kulturní památky, udržovat kulturní památku v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením má také ten, kdo kulturní památku užívá nebo ji má u sebe; povinnost nést náklady spojené s touto péčí o kulturní památku má však jen tehdy, jestliže to vyplývá z právního vztahu mezi ním a vlastníkem kulturní památky.

(3) Organizace a občané, i když nejsou vlastníky kulturních památek, jsou povinni si počínat tak, aby nezpůsobili nepříznivé změny stavu kulturních památek nebo jejich prostředí a neohrožovali zachování a vhodné společenské uplatnění kulturních památek.

(4) Vlastník, který kulturní památku převádí na jiného, někomu přenechává k dočasnému užívání nebo předává k provedení její obnovy (§ 14), nebo k jinému účelu, je povinen toho, na koho věc převádí nebo komu ji přenechává nebo předává, uvědomit, že věc je kulturní památkou.

§ 10

(1) Neplní-li vlastník kulturní památky povinnosti uvedené v § 9, vydá okresní národní výbor po vyjádření krajské organizace státní památkové

péče (§ 33) rozhodnutí o opatřeních, která je povinen vlastník kulturní památky učinit, a zároveň určí lhůtu, v níž je vlastník kulturní památky povinen tato opatření vykonat. Jde-li o národní kulturní památku, vydá toto rozhodnutí po vyjádření ústřední organizace státní památkové péče krajský národní výbor v souladu s podmínkami, které pro zabezpečení ochrany národní kulturní památky stanovila vláda České socialistické republiky.

(2) Rozhodnutí o opatřeních, která je povinen vlastník kulturní památky učinit, vydá okresní národní výbor, a jde-li o národní kulturní památku, krajský národní výbor, též na žádost jejího vlastníka.

(3) Podrobnosti o povinnostech vlastníků kulturních památek při jejich ochraně a užívání stanoví obecně závazný právní předpis.

§ 11

Povinnosti orgánů státní správy, organizací a občanů

(1) Orgány státní správy příslušné rozhodovat o způsobu využití budov, které jsou kulturními památkami, nebo o přidělení bytů, jiných obytných místností a místností nesloužících k bydlení v těchto budovách, vydávají svá rozhodnutí po předchozí dohodě s příslušným orgánem státní památkové péče. Při rozhodování o způsobu a změnách využití kulturních památek jsou povinny zabezpečit jejich vhodné využití odpovídající jejich hodnotě a technickému stavu.

(2) Jestliže organizace nebo občan svou činností působí nebo by mohli způsobit nepříznivé změny stavu kulturní památky nebo jejího prostředí anebo ohrožují zachování nebo společenské uplatnění kulturní památky, určí okresní národní výbor, a jde-li o národní kulturní památku, krajský národní výbor, podmínky pro další výkon takové činnosti nebo výkon činnosti zakáže.

(3) Orgány státní správy vydávají svá rozhodnutí podle zvláštních předpisů, jimiž mohou být dotčeny zájmy státní památkové péče na ochraně nebo zachování kulturních památek nebo na jejich vhodném využití, jen v dohodě s okresním národním výborem, a jde-li o národní kulturní památky, jen v dohodě s krajským národním výborem.

§ 12

Oznamovací povinnost vlastníka kulturní památky

(1) Vlastník kulturní památky je povinen bez zbytečného odkladu každé ohrožení nebo poškození kulturní památky oznámit okresnímu národnímu výboru a vyžádat si jeho rozhodnutí o způsobu odstranění závady. Jde-li o nemovitou kulturní památku, která je stavbou, vyrozumí též stavební úřad.³⁾

³⁾ § 100 písm. b) stavebního zákona.

(2) Vlastník kulturní památky je povinen každou zamýšlenou změnu jejího užívání, a jde-li o nemovitou kulturní památku, i její zamýšlené vyklizení, předem oznámit okresnímu národnímu výboru.

§ 13

Právo státu na přednostní koupi kulturních památek

(1) Vlastník kulturní památky je povinen v případě zamýšleného prodeje (úplatného převodu vlastnictví) kulturní památky ji přednostně písemně nabídnout ke koupi (úplatnému nabytí do státního socialistického vlastnictví) okresnímu národnímu výboru příslušnému podle bydliště vlastníka (sídla organizace, která je vlastníkem kulturní památky); jde-li o nemovitou kulturní památku okresnímu národnímu výboru příslušnému podle místa, kde nemovitost je.

(2) Okresní národní výbor může na základě nabídky vlastníka kulturní památky z mimořádně závažných kulturně politických důvodů uplatnit právo státu na přednostní koupi (úplatné nabytí do státního socialistického vlastnictví) kulturní památky buď přímo nebo prostřednictvím příslušných státních organizací,⁴⁾ a to za cenu stanovenou podle cenových předpisů,⁵⁾ a nelze-li cenu takto určit, za cenu obvyklou odpovídající povaze věci. Přitom si okresní národní výbor vyžádá od vlastníka kulturní památky doklad, popřípadě prohlášení o vlastnictví movité kulturní památky.

(3) Okresní národní výbor, jemuž nabídka došla, je povinen, jde-li o movitou kulturní památku ve lhůtě tří měsíců a jde-li o nemovitou kulturní památku ve lhůtě šesti měsíců od doručení nabídky oznámit vlastníku kulturní památky, že nabídku koupě (úplatného nabytí do státního socialistického vlastnictví) kulturní památky přijímá, jinak právo státu na přednostní koupi kulturní památky vůči vlastníku, který nabídku učinil, zaniká.

(4) Nesplní-li vlastník kulturní památky povinnost uvedenou v odstavci 1, je právní úkon, kterým převedl vlastnictví ke kulturní památce na jinou osobu, neplatný, pokud se této neplatnosti dovolá okresní národní výbor příslušný k uplatnění práva státu na přednostní koupi kulturní památ-

ky. Okresní národní výbor může toto právo uplatnit do tří let ode dne provedení uvedeného právního úkonu.

(5) Ustanovením odstavce 1 nejsou dotčeny předpisy upravující bezplatný převod věcí do státního socialistického vlastnictví.⁶⁾

§ 14

Obnova kulturních památek

(1) Zamýšlí-li vlastník kulturní památky provést údržbu, opravu, rekonstrukci, restaurování nebo jinou úpravu kulturní památky nebo jejího prostředí (dále jen „obnova“), je povinen si předem vyžádat závazné stanovisko okresního národního výboru, a jde-li o národní kulturní památku, závazné stanovisko krajského národního výboru.

(2) Vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny (§ 17), je povinen k zamýšlené stavbě, stavební změně nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko okresního národního výboru.

(3) V závazném stanovisku podle odstavců 1 a 2 se vyjádří, zda práce tam uvedené jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné a stanoví se základní podmínky, za kterých lze tyto práce připravovat a provést. Základní podmínky musí vycházet ze současného stavu poznání kulturně historických hodnot, které je nezbytné zachovat při umožnění realizace zamýšleného záměru.

(4) V územním řízení⁷⁾ a v řízení o povolení staveb, změn staveb a udržovacích prací,⁸⁾ prováděném v souvislosti s úpravou území, na němž uplatňuje svůj zájem státní památková péče,⁹⁾ nebo v souvislosti s obnovou nemovité kulturní památky, popřípadě se stavbou, stavební změnou nebo udržovacími pracemi na nemovitosti podle odstavce 2, rozhoduje orgán územního plánování nebo stavební úřad v souladu se závazným stanoviskem okresního národního výboru, jde-li o nemovitou národní kulturní památku, se závazným stanoviskem krajského národního výboru.

⁴⁾ Zákon č. 54/1959 Sb., o muzeích a galériích.

⁵⁾ Vyhláška č. 122/1984 Sb., o náhradách při vyvlastnění staveb, pozemků, porostů a práv k nim. Výnos Federálního cenového úřadu, Českého cenového úřadu a Slovenského cenového úřadu ze dne 29. listopadu 1985 č. V-1/86, o cenách sjednáváných dohodou, uveřejněný v Cenovém věstníku částka 52/1985 ze dne 11. prosince 1985, reg. v částce 32/1985 Sb.

Vyhláška č. 149/1961 Sb., o nákupu, zadávání a prodeji děl výtvarných umění a o některých jiných opatřeních v oboru výtvarných umění, ve znění vyhlášky č. 39/1966 Sb.

Vyhláška č. 128/1984 Sb., o cenách staveb, pozemků, porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků.

⁶⁾ § 4 a 5 vyhlášky č. 90/1984 Sb., o správě národního majetku.

⁷⁾ § 32 až 42 stavebního zákona.

⁸⁾ § 54 až 70 stavebního zákona.

⁹⁾ Památková rezervace, památková zóna, ochranné pásmo nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace a památkové zóny.

(5) Lze-li zamýšlenou obnovu nemovité kulturní památky podle odstavce 1, popřípadě drobnou stavbu, stavební úpravu nebo udržovací práce na nemovitosti podle odstavce 2 provést na základě ohlášení, může stavební úřad dát souhlas pouze v souladu se závazným stanoviskem okresního národního výboru nebo, jde-li o nemovitou národní kulturní památku, krajského národního výboru.¹⁰⁾

(6) Okresní národní výbor vydá závazné stanovisko podle odstavců 1, 2, 4 a 5 po písemném vyjádření krajské organizace státní památkové péče. Jde-li o národní kulturní památku, vydá závazné stanovisko podle odstavců 1, 4 a 5 krajský národní výbor po písemném vyjádření ústřední organizace státní památkové péče.

(7) Přípravnou a projektovou dokumentaci obnovy nemovité kulturní památky nebo stavby, stavební změny nebo udržovacích prací na nemovitosti podle odstavce 2 vlastník kulturní památky nebo projektant¹¹⁾ projedná v průběhu zpracování s příslušnou organizací státní památkové péče z hlediska splnění podmínek závazného stanoviska podle odstavců 1 a 2. Při projednávání poskytují organizace státní památkové péče potřebné podklady, informace a odbornou pomoc. Ke každému dokončenému stupni dokumentace zpracuje příslušná organizace státní památkové péče písemné vyjádření jako podklad pro závazné stanovisko okresního národního výboru, a jde-li o nemovitou národní kulturní památku, jako podklad pro závazné stanovisko krajského národního výboru.

(8) Obnovu kulturních památek nebo jejich částí, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi, mohou provádět pouze odborné socialistické organizace zřízené k tomu účelu ministrem kultury České socialistické republiky, jiné socialistické organizace jen na základě povolení, které jim udělí ministerstvo kultury. Toto povolení jim může být odňato, jestliže nesplňují podmínky, za nichž jim bylo povolení uděleno, nebo jestliže obnovu kulturních památek nebo jejich částí provádějí způsobem narušujícím jejich hodnotu.

(9) Vlastník kulturní památky je povinen odevzdat ústřední organizaci státní památkové péče nebo krajské organizaci státní památkové péče na její vyžádání jedno vyhotovení dokumentace.

(10) Podrobnosti o podmínkách pro dokumentaci obnovy a pro provádění obnovy kulturních památek stanoví obecně závazný právní předpis.

§ 15

Opatření k zajištění péče o kulturní památky

(1) Jestliže vlastník kulturní památky v určité lhůtě neprovede opatření podle § 10 odst. 1,

může okresní národní výbor, a jde-li o národní kulturní památku, krajský národní výbor, rozhodnout, že se nezbytná opatření pro zabezpečení kulturní památky provedou na náklad jejího vlastníka. Pokud tato opatření neprovede správce nebo uživatel kulturní památky v národním majetku, je nadřízený orgán organizace, která má kulturní památku ve správě, nebo nadřízený orgán organizace, které byla kulturní památka odevzdána do trvalého užívání, povinen na návrh okresního národního výboru, a jde-li o národní kulturní památku, na návrh krajského národního výboru, zabezpečit nutnou nápravu.

(2) Vyžaduje-li to důležitý společenský zájem, může okresní národní výbor, jde-li o movitou kulturní památku, a krajský národní výbor, jde-li o movitou národní kulturní památku, uložit jejímu vlastníku povinnost určitým způsobem s ní nakládat, popřípadě mu uložit, aby ji bezplatně světil na nezbytně dlouhou dobu do úschovy odborné organizací, kterou národní výbor zároveň určí.

(3) Zanedbává-li vlastník nemovité kulturní památky, která není národním majetkem, trvale své povinnosti a ohrožuje tím její zachování nebo užívá-li kulturní památku v rozporu s jejím kulturně politickým významem, památkovou hodnotou nebo technickým stavem, může se ve společenském zájmu, nedojde-li k dohodě s vlastníkem o jejím prodeji státu, výjimečně kulturní památka na návrh okresního národního výboru rozhodnutím stavebního úřadu vyvlastnit. V případě vyvlastnění nemovité národní kulturní památky zahajuje řízení o vyvlastnění stavební úřad na návrh krajského národního výboru. Jinak platí pro vyvlastnění obecně předpisy.¹²⁾

(4) Je-li kulturní památka bezprostředně ohrožena, provede místní národní výbor s předchozím souhlasem okresního národního výboru nutná opatření k její ochraně. Jde-li o nemovitou kulturní památku, která je stavbou, dá místní národní výbor, pokud není sám stavebním úřadem, podnět stavebnímu úřadu k nařízení udržovacích prací nebo nezbytných úprav nebo k nařízení neodkladných zabezpečovacích prací podle zvláštních předpisů¹³⁾ a vyzoomí o tom okresní národní výbor, a jde-li o národní kulturní památku, i krajský národní výbor. Je-li kulturní památka v socialistickém společenském vlastnictví, vyzoomí o tom též nadřízený orgán organizace, která kulturní památku spravuje nebo je jejím vlastníkem.

§ 16

Příspěvek na zachování a obnovu kulturní památky

(1) Vlastník kulturní památky může okresní národní výbor na jeho žádost poskytnout, jde-li

¹⁰⁾ § 57 stavebního zákona.

¹¹⁾ § 20 odst. 1 písm. c), § 24 odst. 4, § 36 až 39 a § 43 vyhlášky č. 5/1987 Sb., o dokumentaci staveb.

¹²⁾ § 109 a násl. stavebního zákona.

¹³⁾ § 86 a 87 a § 94 stavebního zákona.

o zvlášť odůvodněný případ, příspěvek na zvýšení nákladů spojené se zachováním nebo obnovou kulturní památky za účelem jejího účinnějšího společenského uplatnění. Příspěvek může poskytnout i tehdy, nemůže-li vlastník kulturní památky uhradit z vlastních prostředků náklady spojené se zachováním nebo obnovou kulturní památky.

(2) V případě mimořádného společenského zájmu na zachování kulturní památky, která je v národním majetku a je určena ke kulturně společenskému uplatnění, může výjimečně poskytnout příspěvek na obnovu kulturní památky ministerstvo kultury v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky.

(3) Podrobnosti o poskytování příspěvku na zachování a obnovu kulturní památky stanoví obecně závazný právní předpis.

§ 17

Ochranné pásmo

(1) Vyžaduje-li to ochrana nemovité kulturní památky nebo jejího prostředí, vymezí okresní národní výbor po vyjádření krajské organizace státní památkové péče ochranné pásmo.¹⁴⁾ Okresní národní výbor po dohodě s dotčenými orgány státní správy může v ochranném pásmu omezit nebo zakázat určitou činnost nebo učinit jiná, vhodná opatření.

(2) Je-li nezbytné k vytvoření ochranného pásma získat některé pozemky nebo stavby, popřípadě provést jejich odstranění a nedojde-li k dohodě s vlastníkem, lze pozemky a stavby vyvlastnit.¹⁵⁾ Lze také nařídit nezbytné úpravy stavby, jiného zařízení nebo pozemku.

(3) Jde-li o ochranu nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny nebo jejich prostředí, vymezí obdobně okresní národní výbor ochranné pásmo na návrh krajského národního výboru po vyjádření ústřední organizace státní památkové péče.

(4) Vznikne-li vlastníku nebo uživateli pozemku, který není v národním majetku, majetková újma v důsledku opatření podle odstavců 1, 2 a 3, přísluší mu přiměřená náhrada, kterou poskytuje okresní národní výbor.

(5) Podrobnosti o vymezení ochranného pásma stanoví obecně závazný právní předpis.

§ 18

Přemístění kulturní památky

(1) Národní kulturní památku a nemovitou

kulturní památku, popřípadě jejích součástí (příslušenství) lze přemístit jen s předchozím souhlasem ministerstva kultury.

(2) Movitou kulturní památku lze z veřejně přístupného místa trvale přemístit jen s předchozím souhlasem okresního národního výboru po vyjádření krajské organizace státní památkové péče.

(3) Orgán, který dal souhlas k přemístění kulturní památky podle odstavců 1 a 2, uvědomí o tom ústřední organizaci státní památkové péče.

§ 19

Užívání kulturních památek pro vědecký výzkum nebo pro účely výstavní

(1) Vlastník kulturní památky je povinen umožnit osobám pověřeným orgány státní památkové péče vědecký výzkum kulturní památky, popřípadě pořízení její dokumentace. Jde-li o důležitý společenský zájem, je vlastník movité kulturní památky povinen kulturní památku přenechat především odborné socialistické organizaci k dočasnému užívání pro účely vědeckého výzkumu nebo pro účely výstavní na náklad toho, jemuž se kulturní památka přenechá k užívání.

(2) O podmínkách přenechání kulturní památky k dočasnému užívání rozhodne okresní národní výbor po vyjádření krajské organizace státní památkové péče, a jde-li o národní kulturní památku, krajský národní výbor po vyjádření ústřední organizace státní památkové péče.

§ 20

Kulturní památky ve vztahu k zahraničí

(1) Kulturní památku lze v zahraničí vystavovat, do zahraničí zapůjčit nebo do zahraničí vyvézt pro jiné účely jen s předchozím souhlasem ministerstva kultury, a jde-li o národní kulturní památku, jen s předchozím souhlasem vlády České socialistické republiky.

(2) Věc, která vykazuje znaky kulturní památky podle § 2 odst. 1, lze trvale převézt ze zahraničí do České socialistické republiky jen s předchozím souhlasem příslušného orgánu státu, z něhož má být dovezena, je-li zaručena vzájemnost.¹⁶⁾

(3) Ustanovením odstavců 1 a 2 nejsou dotčeny předpisy upravující hospodářské styky se zahraničím.¹⁷⁾

(4) Podrobnosti o udílení souhlasu s vývozem kulturních památek do zahraničí stanoví obecně závazný právní předpis.

¹⁴⁾ § 32 písm. c) a § 33 odst. 2 stavebního zákona.

§ 11 vyhlášky č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebním řádu.

¹⁵⁾ § 108 odst. 2 písm. e) stavebního zákona.

¹⁶⁾ Úmluva UNESCO o opatřeních k zákazu a zamezení nedovoleného dovozu, vývozu a převodu vlastnictví kulturních statků z roku 1970 (vyhláška č. 15/1980 Sb.).

¹⁷⁾ Zákon č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství.

Celní zákon č. 44/1974 Sb.

Zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím.

ČÁST TŘETÍ

ARCHEOLOGICKÉ VÝZKUMY A NÁLEZY

§ 21

Oprávnění k archeologickým výzkumům

(1) Archeologické výzkumy je oprávněn provádět Archeologický ústav Československé akademie věd (dále jen „Archeologický ústav“).

(2) Ministerstvo kultury může v odůvodněných případech po dohodě s Československou akademií věd povolit provádění archeologických výzkumů vysokým školám, pokud je provádějí při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů, muzeím nebo jiným organizacím, které mají pro odborné provádění archeologických výzkumů potřebné předpoklady (dále jen „oprávněná organizace“). Oprávněná organizace uzavírá s Československou akademií věd dohodu o rozsahu a podmínkách provádění archeologických výzkumů.

(3) Oprávněná organizace je povinna oznámit Archeologickému ústavu zahájení archeologických výzkumů a podat mu o jejich výsledcích zprávu. Jde-li o archeologické výzkumy na území prohlášeném za kulturní památku, národní kulturní památku, památkovou rezervaci nebo památkovou zónu, Archeologický ústav a oprávněná organizace oznámí zahájení archeologických výzkumů ústřední organizaci státní památkové péče, které podají též zprávu o jejich výsledcích.

(4) Ministerstvo kultury po dohodě s Československou akademií věd může odejmout povolení k provádění archeologických výzkumů oprávněné organizaci, která porušila podmínky, za kterých jí bylo povolení uděleno.

§ 22

Provádění archeologických výzkumů

(1) Archeologický ústav a oprávněná organizace jsou povinny před zahájením archeologických výzkumů uzavřít dohodu s vlastníkem (správcem, uživatelem) nemovitosti, na které se mají archeologické výzkumy provádět, o podmínkách archeologických výzkumů na nemovitosti. Nedojde-li k dohodě, rozhodne okresní národní výbor o povinnostech vlastníka (správce, uživatele) nemovitosti strpět provedení archeologických výzkumů a o podmínkách, za nichž archeologické výzkumy mohou být provedeny.

(2) Má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem socialistická organizace, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tato organizace, jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje,

má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

§ 23

Archeologické nálezy

(1) Archeologickým nálezem je věc (soubor věcí), která je dokladem nebo pozůstatkem života člověka a jeho činnosti od počátku jeho vývoje do novověku a zachovala se zpravidla pod zemí.

(2) O archeologickém nálezu, který nebyl učiněn při provádění archeologických výzkumů, musí být učiněno oznámení Archeologickému ústavu nebo nejbližšímu muzeu buď přímo nebo prostřednictvím místního národního výboru. Oznámení o archeologickém nálezu je povinen učinit nálezce nebo osoba odpovědná za provádění prací, při nichž došlo k archeologickému nálezu, a to nejpozději druhého dne po archeologickém nálezu nebo potom, kdy se o archeologickém nálezu dověděl.

(3) Archeologický nález i nálezště musí být ponechány beze změny až do prohlídky Archeologickým ústavem nebo muzeem, nejméně však po dobu pěti pracovních dnů po učiněném oznámení. Archeologický ústav nebo oprávněná organizace učiní na nálezšti všechna opatření nezbytná pro okamžitou záchranu archeologického nálezu, zejména před jeho poškozením, zničením nebo odcizením.

(4) Jde-li o archeologický nález uvedený v odstavci 2, má nálezce právo na odměnu, kterou mu poskytne okresní národní výbor, a to do výše ceny materiálu; je-li archeologický nález zhotoven z drahých kovů nebo jiných cenných materiálů, v ostatních případech až do výše deseti procent kulturně historické hodnoty archeologického nálezu určené na základě odborného posudku. Nálezce má právo na náhradu nutných nákladů, které mu vznikly v souvislosti s archeologickým nálezem. O náhradě rozhodne a náhradu poskytne okresní národní výbor. Podrobnosti o podmínkách pro poskytování odměny a náhrady nálezci stanoví obecně závazný právní předpis.

(5) U nemovitých archeologických nálezů prohlášených za kulturní památky určí okresní národní výbor organizaci, která bude zabezpečovat péči o ně. Jsou-li tyto archeologické nálezy na nemovitostech v národním majetku, určí tuto organizaci v dohodě s orgánem nadřízeným organizaci, která nemovitost spravuje nebo užívá. Je-li nemovitý nález prohlášený za kulturní památku v územních obvodech několika okresních národních výborů, určí organizaci pro zabezpečení péče o kulturní památku tyto okresní národní výbory ve vzájemné dohodě.

(6) Veškeré movité archeologické nálezy jsou národním majetkem a ukládají se zpravidla do muzeí.

(7) O archeologických nálezech, k nimž dojde v souvislosti s přípravou nebo prováděním stavby, platí zvláštní předpisy.¹⁸⁾

§ 24

Náhrada za majetkovou újmu

(1) Při provádění archeologických výzkumů jsou Archeologický ústav a oprávněné organizace povinny dbát zájmů chráněných zvláštními předpisy, spolupracovat s orgány zabezpečujícími ochranu těchto zájmů a co nejvíce chránit práva a oprávněné zájmy vlastníků (správců, uživatelů) nemovitostí, popřípadě jiného majetku.

(2) Je-li vlastník (správce, uživatel) nemovitosti nebo jiného majetku prováděním archeologického výzkumu nebo opatření na ochranu archeologického nálezu podstatně omezen v běžném užívání nemovitosti nebo jiného majetku, má právo, aby mu Archeologický ústav nebo oprávněná organizace poskytly přiměřenou jednorázovou náhradu. Po ukončení prací jsou Archeologický ústav nebo oprávněná organizace povinny uvést nemovitost nebo jiný majetek do předešlého stavu. Není-li to možné nebo hospodářsky účelné, má vlastník (správce, uživatel) nemovitosti nebo jiného majetku právo na peněžitou náhradu.

(3) Právo na náhradu za majetkovou újmu podle odstavce 2 je třeba uplatnit u Archeologického ústavu nebo u oprávněné organizace do šesti měsíců od ukončení archeologického výzkumu nebo od ukončení opatření na ochranu archeologického nálezu, jinak právo zaniká. Nedojde-li k dohodě, rozhoduje o náhradě a její výši okresní národní výbor.

ČÁST ČTVRTÁ

ORGÁNY A ORGANIZACE STÁTNÍ PAMÁTKOVÉ PÉČE

§ 25

Organizační uspořádání státní památkové péče

(1) Státní památkovou péči vykonávají orgány státní památkové péče, jimiž jsou ministerstvo kultury a národní výbory.

(2) Ministerstvu kultury je podřízena ústřední organizace státní památkové péče, krajským národním výborům jsou podřízeny krajské organizace státní památkové péče.

(3) Orgány státní památkové péče ve spolupráci s ostatními orgány státní správy a za odborné pomoci organizací státní památkové péče, vědeckých, uměleckých a dalších odborných organizací a ústavů dbají, aby se státní památková péče zabezpečovala plánovitě, komplexně a diferencovaně a v souladu s dlouhodobou koncepcí jejího rozvoje.

§ 26

Ministerstvo kultury

(1) Ministerstvo kultury je ústředním orgánem státní správy pro kulturní památky v České socialistické republice.

(2) Ministerstvo kultury

- a) zpracovává prognózy, koncepce a návrhy dlouhodobých výhledů rozvoje státní památkové péče,
- b) koordinuje sestavování jednotného programu komplexní péče o kulturní památky a vytváří pro ni všestranné podmínky, posuzuje návrhy dlouhodobých, střednědobých a prováděcích plánů obnovy kulturních památek,
- c) řídí kulturně výchovné využívání národních kulturních památek a usměrňuje kulturně výchovné využívání ostatních kulturních památek v souladu se zájmy státní kulturní politiky,
- d) koordinuje vědeckovýzkumnou činnost v oboru státní památkové péče,
- e) zřizuje jako svůj odborný poradní orgán vědeckou radu pro státní památkovou péči,
- f) spolupracuje s ministerstvem školství České socialistické republiky při výchově kádřů v oboru státní památkové péče a pečuje o jejich další vzdělávání,
- g) zabezpečuje mezinárodní spolupráci v oboru státní památkové péče,
- h) vydává statut ústřední organizace státní památkové péče,
- i) vydává vzorový organizační řád pro krajské organizace státní památkové péče,
- j) plní další úkoly stanovené mu tímto zákonem.

§ 27

Památková inspekce

(1) Ministerstvo kultury zřizuje památkovou inspekci jako svůj specializovaný kontrolní orgán v oboru státní památkové péče. Hlavním posláním památkové inspekce je vykonávat ústřední dozor nad dodržováním tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení.

(2) Památková inspekce plní zejména tyto úkoly:

- a) dozírá, jak je zabezpečována komplexní péče o kulturní památky,
- b) dozírá, jak jsou dodržována rozhodnutí orgánů státní památkové péče k zajištění péče o kulturní památky a jak vlastníci (správci, uživatelé) kulturních památek plní stanovené povinnosti,
- c) na základě poznatků získaných při výkonu dozoru provádí rozbor stavu státní památkové péče a navrhuje opatření k jejímu prohloubení.

¹⁸⁾ § 127 stavebního zákona.

[3] Památková inspekce při plnění svých úkolů spolupracuje s národními výbory, s orgány lidové kontroly, s ostatními státními orgány a s organizacemi státní památkové péče a opírá se o jejich pomoc.

[4] Zjistí-li památková inspekce nedostatky v péči o kulturní památky, navrhne příslušnému orgánu státní památkové péče opatření k odstranění zjištěných nedostatků, popřípadě uložení důtky nebo pokuty, a dozírá, aby se uložená opatření řádně plnila.

[5] Podrobnosti o úkolech a oprávněních památkové inspekce stanoví obecně závazný právní předpis.

§ 28

Krajský národní výbor

[1] Krajský národní výbor řídí a organizuje státní památkovou péči v kraji.

[2] Krajský národní výbor

- a) schvaluje krajskou koncepci rozvoje státní památkové péče v souladu s prognózou, koncepcí a dlouhodobým výhledem rozvoje státní památkové péče v České socialistické republice a určuje základní úkoly státní památkové péče v kraji,
- b) schvaluje návrhy dlouhodobých, střednědobých a prováděcích plánů obnovy kulturních památek,
- c) řídí práce na jednotných programech komplexní péče o kulturní památky a zajišťuje předpoklady pro jejich realizaci,
- d) plní úkoly orgánu státní památkové péče pro národní kulturní památky, pokud nepřísluší ministerstvu kultury,
- e) řídí kulturně výchovné využití kulturních památek v kraji,
- f) vydává organizační řád krajské organizace státní památkové péče v souladu se vzorovým organizačním řádem vydaným ministerstvem kultury,
- g) dozírá v rozsahu své působnosti na dodržování tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení,
- h) plní další úkoly stanovené mu tímto zákonem.

§ 29

Okresní národní výbor

[1] Okresní národní výbor řídí a organizuje státní památkovou péči v okrese v souladu s krajskou koncepcí rozvoje státní památkové péče.

[2] Okresní národní výbor

- a) podílí se na zpracování krajské koncepce rozvoje státní památkové péče a na zpracování střednědobých a prováděcích plánů obnovy kulturních památek,
- b) zabezpečuje předpoklady pro komplexní péči o kulturní památky,
- c) řídí péči o kulturní památky zajišťovanou v působnosti místních a městských národních výborů,
- d) vykonává státní správu na úseku státní památkové péče, pokud podle tohoto zákona není příslušný jiný orgán státní památkové péče,
- e) zřizuje podle potřeby organizaci nebo zařízení pro obnovu nemovitých kulturních památek,¹⁹⁾
- f) vykonává státní stavební dohled při obnově kulturních památek z hlediska státní památkové péče,²⁰⁾
- g) dozírá v rozsahu své působnosti na dodržování tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení,
- h) plní další úkoly stanovené mu tímto zákonem.

[3] Okresní národní výbor se při plnění svých úkolů opírá o odbornou pomoc krajské organizace státní památkové péče.

§ 30

Místní a městský národní výbor

[1] Místní národní výbor pečuje o kulturní památky v místě a kontroluje, jak vlastníci kulturních památek plní povinnosti uložené jim tímto zákonem. Místní národní výbor vychází přitom z odborných vyjádření krajské organizace státní památkové péče.

[2] Městský národní výbor může podle místních podmínek po projednání s okresním národním výborem zřídit organizaci nebo zařízení pro obnovu kulturních památek.

§ 31

Komise státní památkové péče, okresní konzervátor státní památkové péče a zpravodajové státní památkové péče

[1] Národní výbory zřizují podle potřeby pro všestranné posuzování a koordinaci úkolů státní památkové péče komise státní památkové péče jako pracovní komise.²¹⁾

[2] Okresní národní výbor jmenuje po vyjádření krajské organizace státní památkové péče z řad občanů okresního konzervátora státní památkové péče (dále jen „okresní konzervátor“) jako

¹⁹⁾ § 21 zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 31/1983 Sb.).

²⁰⁾ § 99 písm. b) a § 102 odst. 5 stavebního zákona.

²¹⁾ § 65 zákona o národních výborech.

dobrovolného pracovníka. Okresní konzervátor je členem okresní komise státní památkové péče, je-li tato komise zřízena.

(3) Úkolem okresního konzervátora je soustavně sledovat stav kulturních památek v okrese, podávat okresnímu národnímu výboru zprávy o jejich stavu, o péči o ně a jejich využití, navrhopvat okresnímu národnímu výboru potřebná opatření a napomáhat propagaci kulturních památek a státní památkové péče mezi občany a zejména mezi mládeží.

(4) Na návrh okresního konzervátora může okresní národní výbor pověřit pro určitý vymezený územní obvod dobrovolné pracovníky funkcí zpravodaje státní památkové péče [dále jen „zpravodaj“], kteří spolupracují s okresním konzervátorem při plnění jeho úkolů.

(5) Činnost okresního konzervátora a zpravodaje řídí okresní národní výbor. Odbornou pomoc mu přitom poskytuje krajská organizace státní památkové péče.

(6) Podrobnosti o úkolech okresních konzervátorů a zpravodajů stanoví obecně závazný právní předpis.

§ 32

Ústřední organizace státní památkové péče

(1) Ústřední organizace státní památkové péče je organizace pro výkon a koordinaci veškeré odborné činnosti v oboru státní památkové péče k zabezpečení jednoty kulturně politických záměrů a ideově metodických, ekonomických a technických hledisek, jakož i perspektivního rozvoje státní památkové péče.

(2) Ústřední organizace státní památkové péče

- a) zpracovává rozboru stavu a vývoje státní památkové péče, podklady pro prognózy, koncepce a dlouhodobé výhledy rozvoje státní památkové péče,
- b) organizuje, koordinuje a plní vědeckovýzkumné úkoly státní památkové péče, rozpracovává teorii a metodologii státní památkové péče a metodiku společenského uplatnění kulturních památek,
- c) plní úkoly ústředního odborně metodického, dokumentačního a informačního pracoviště pro úsek státní památkové péče,
- d) vede ústřední seznam kulturních památek,
- e) připravuje odborné podklady pro ministerstvo kultury, zejména pro prohlášení věcí za kulturní památky,
- f) poskytuje metodickou pomoc krajským organizacím státní památkové péče,
- g) zabezpečuje odborný dohled nad prováděním komplexní péče o kulturní památky a nad jejich soustavným využíváním,

- h) zabezpečuje projektové, stavebně restaurátorské a restaurátorské práce při obnově vybraných kulturních památek,
- i) zabezpečuje další vzdělávání pracovníků v oboru státní památkové péče,
- j) plní další úkoly na úseku státní památkové péče, kterými ji pověří ministerstvo kultury.

§ 33

Krajská organizace státní památkové péče

(1) Krajská organizace státní památkové péče je organizací pro výkon a koordinaci odborných činností na úseku státní památkové péče v kraji.

(2) Krajská organizace státní památkové péče

- a) zpracovává odborné podklady pro krajský národní výbor a podle jeho pokynů i pro okresní národní výbory,
- b) zpracovává odborné podklady pro prognózy, koncepce a dlouhodobé výhledy rozvoje státní památkové péče,
- c) zpracovává jednotné programy komplexní péče o kulturní památky,
- d) podílí se na plnění vědeckovýzkumných úkolů státní památkové péče,
- e) plní úkoly odborně metodického, dokumentačního a informačního pracoviště pro úsek státní památkové péče v kraji,
- f) eviduje kulturní památky v kraji,
- g) poskytuje odbornou pomoc vlastníkům kulturních památek při zajišťování péče o kulturní památky, zpracovává odborná vyjádření k provádění obnovy kulturních památek, k podstatným změnám jejich využití a jejich vnějšího prostředí,
- h) vykonává odborný dohled nad prováděním komplexní péče o kulturní památky a dává návrhy na odstranění zjištěných závad orgánům státní památkové péče,
- i) zabezpečuje průzkum, výzkum a dokumentaci kulturních památek,
- j) sleduje kulturně výchovné využití kulturních památek a jejich propagaci a zabezpečuje všestrannou péči o kulturně výchovné využití a zpřístupnění kulturních památek ve vlastní správě,
- k) poskytuje odbornou pomoc národním výborům při provádění státní památkové péče a okresním národním výborům kromě toho též při metodickém řízení činnosti okresních konzervátorů a zpravodajů,
- l) vykonává funkci investora při obnově vybraných kulturních památek v kraji,
- m) zabezpečuje projektové, stavebně restaurátorské a restaurátorské práce při obnově kulturních památek,
- n) plní další úkoly na úseku státní památkové péče, kterými ji pověří krajský národní výbor.

§ 34

Oprávnění orgánů a organizací státní památkové péče

(1) Orgán nebo organizace státní památkové péče vydá osobám pověřeným plněním úkolů státní památkové péče osvědčení, na základě kterého jsou oprávněny:

- a) vstupovat do podniků, závodů, zařízení, objektů a na ostatní nemovitosti,
- b) vykonávat v nich potřebné odborné práce na ochranu kulturních památek nebo pro vědecké účely, zejména dokumentační a konzervační, jakož i odborný dozor,
- c) požadovat za tím účelem potřebné údaje a vysvětlení,
- d) nahlížet do příslušných dokladů.

(2) Při činnosti uvedené v odstavci 1 se osoby pověřené plněním úkolů státní památkové péče mohou seznamovat se státním hospodářským a služebním tajemstvím, jen jsou-li k tomu určeny podle zvláštních předpisů.²²⁾ Jsou přitom povinny dbát zájmů obrany státu a zachovávat státní, hospodářské a služební tajemství. Svě úkoly jsou povinny plnit tak, aby organizace ve své činnosti nebo občan ve svých právech byli omezeni jen v nezbytném rozsahu.

(3) Pro vstup do objektů a zařízení ozbrojených sil a ozbrojených sborů platí zvláštní předpisy.²³⁾

ČÁST PÁTÁ

OPATŘENÍ PŘI PORUŠENÍ POVINNOSTÍ**Pokuty organizací**

§ 35

(1) Okresní národní výbor uloží pokutu až do výše 100 000 Kčs organizaci, která

- a) nechrání věc před poškozením, zničením nebo odcizením od doručení vyrozumění o podání návrhu na prohlášení věci za kulturní památku nebo o tom, že ministerstvo kultury hodlá věc prohlásit za kulturní památku z vlastního podnětu, až do rozhodnutí ministerstva kultury,
- b) nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 3 odst. 5, § 12, § 21 odst. 3, § 22 odst. 2 tohoto zákona,
- c) nepečuje o zachování kulturní památky, neudrzuje ji v dobrém stavu, užívá ji způsobem neodpovídajícím jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě nebo technic-

kému stavu, nechrání ji před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením nebo ji znehodnotí nebo zničí,

- d) porušuje podmínky určené v rozhodnutí o vymezení ochranného pásma nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny,
- e) provádí obnovu kulturní památky bez vyžádání závazného stanoviska okresního národního výboru nebo nedodržuje podmínky určené v tomto závazném stanovisku,
- f) přemístí bez předchozího souhlasu ministerstva kultury nemovitou kulturní památku nebo bez předchozího souhlasu okresního národního výboru přemístí movitou kulturní památku z veřejně přístupného místa,
- g) provádí bez povolení podle § 21 odst. 2 archeologický výzkum,
- h) provádí bez povolení podle § 14 odst. 8 obnovu kulturní památky,
- i) provádí stavbu, stavební změnu nebo udržovací práce na nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně, v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny bez vyžádání závazného stanoviska okresního národního výboru podle § 14 odst. 2 nebo nedodržuje podmínky uvedené v tomto závazném stanovisku.

(2) Okresní národní výbor uloží pokutu až do výše 500 000 Kčs organizaci, která

- a) nepečuje o zachování národní kulturní památky, neudrzuje ji v dobrém stavu, užívá ji způsobem neodpovídajícím jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě nebo technickému stavu, nechrání ji před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením nebo ji znehodnotí nebo zničí,
- b) provádí obnovu národní kulturní památky bez vyžádání závazného stanoviska krajského národního výboru nebo nedodržuje podmínky určené v tomto závazném stanovisku,
- c) provádí bez povolení podle § 14 odst. 8 obnovu národní kulturní památky,
- d) přemístí bez předchozího souhlasu ministerstva kultury národní kulturní památku,
- e) zapůjčí do zahraničí nebo se pokusí do zahraničí vyvézt nebo vyveze kulturní památku bez předchozího souhlasu ministerstva kultury, zapůjčí do zahraničí nebo se pokusí do zahraničí vyvézt nebo vyveze národní kulturní památku

²²⁾ § 9, § 17 až 19 zákona č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství.

§ 3 nařízení vlády ČSSR č. 148/1971 Sb., o ochraně hospodářského a služebního tajemství.

²³⁾ Např. § 5 zákona č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech.

§ 22 zákona č. 40/1961 Sb., o ochraně Československé socialistické republiky.

Zákon č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti.

Zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů.

bez předchozího souhlasu vlády České socialistické republiky.

§ 36

Při stanovení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti a k době trvání protiprávního jednání, ke kulturně politickému významu kulturní památky a k rozsahu hrozící nebo způsobené škody.

§ 37

(1) Pokuta je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

(2) Pokutu lze uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti dozvěděl okresní národní výbor, nejdéle však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(3) Pokuta je příjmem národního výboru, který ji uložil.

§ 38

Uložení pokuty organizaci zůstává nedotčena odpovědnost organizace, popřípadě jejích pracovníků, podle zvláštních předpisů.

Přestupky

§ 39

(1) Za přestupek na úseku státní památkové péče může uložit okresní národní výbor občanovi

- a) důtku,
- b) pokutu ve výši uvedené v odstavcích 2 nebo 3.

(2) Důtku nebo pokutu až do výše 1000 Kčs lze uložit občanovi, který se dopustí přestupku tím, že

- a) nechrání věc před poškozením, zničením nebo odcizením od doručení vyrozumění o podání návrhu na prohlášení věci za kulturní památku nebo o tom, že ministerstvo kultury hodlá věc prohlásit za kulturní památku z vlastního podnětu až do rozhodnutí ministerstva kultury,
- b) nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 3 odst. 5, § 12, § 22 odst. 2, § 23 odst. 2 tohoto zákona,
- c) nepečuje o zachování kulturní památky, neudržuje ji v dobrém stavu a nechrání ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením, nebo kulturní památku užívá způsobem, který neodpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě nebo technickému stavu,
- d) poruší podmínky určené v rozhodnutí o vymezení ochranného pásma nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny,

e) provádí obnovu kulturní památky bez vyžádání závazného stanoviska okresního národního výboru nebo nedodržuje podmínky určené v tomto závazném stanovisku,

f) provádí neoprávněné výkopy na území s archeologickými nálezy,

g) provádí stavbu, stavební změnu nebo udržovací práce na nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně, v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny bez vyžádání závazného stanoviska okresního národního výboru podle § 14 odst. 2 nebo nedodržuje podmínky uvedené v tomto závazném stanovisku,

h) porušuje jiné povinnosti stanovené tímto zákonem.

(3) Pokutu až do výše 5000 Kčs lze uložit občanovi, který se dopustí přestupku tím, že

- a) nepečuje o zachování národní kulturní památky, neudržuje ji v dobrém stavu a nechrání ji před ohrožením, poškozením, znehodnocením nebo odcizením, nebo národní kulturní památku užívá způsobem, který neodpovídá jejímu kulturně politickému významu, památkové hodnotě nebo technickému stavu,
- b) provádí obnovu národní kulturní památky bez vyžádání závazného stanoviska krajského národního výboru nebo nedodržuje podmínky určené v tomto závazném stanovisku,
- c) přemístí nemovitou kulturní památku bez předchozího souhlasu ministerstva kultury nebo bez předchozího souhlasu okresního národního výboru přemístí movitou kulturní památku z veřejně přístupného místa,
- d) přemístí národní kulturní památku bez předchozího souhlasu ministerstva kultury,
- e) zapůjčí do zahraničí nebo se pokusí do zahraničí vyvézt nebo vyveze kulturní památku bez předchozího souhlasu ministerstva kultury, zapůjčí do zahraničí nebo se pokusí do zahraničí vyvézt nebo vyveze národní kulturní památku bez předchozího souhlasu vlády České socialistické republiky.

§ 40

Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, platí o přestupcích a jejich projednávání obecné předpisy.²⁴⁾

§ 41

Pokuta je příjmem národního výboru, který ji uložil.

²⁴⁾ Zákon č. 60/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

ČÁST ŠESTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Ustanovení společná

§ 42

(1) Kulturní památky zapsané do státních seznamů kulturních památek podle dřívějších právních předpisů se považují za kulturní památky podle tohoto zákona.

(2) Národní kulturní památky prohlášené za ně podle dřívějších právních předpisů se považují za národní kulturní památky podle tohoto zákona. Památkové rezervace prohlášené za ně podle dřívějších právních předpisů se považují za památkové rezervace podle tohoto zákona. Ochranná pásma zřízená podle dřívějších právních předpisů se považují za ochranná pásma podle tohoto zákona.

(3) Povolení k archeologickým výzkumům vydaná podle dřívějších právních předpisů se považují za povolení podle tohoto zákona.

(4) Movité kulturní památky a národní kulturní památky podle zákona Slovenské národní rady o státní památkové péči, jsou-li na území České socialistické republiky, se považují za kulturní památky a národní kulturní památky podle tohoto zákona.

(5) Za kulturní památky a za národní kulturní památky podle tohoto zákona se nepovažují archiváře uznané za kulturní památky nebo prohlášené za národní kulturní památky podle zvláštních předpisů.²⁵⁾

(6) Na kulturní památky a národní kulturní památky uložené nebo přenesené do muzeí a galerií se tento zákon nevztahuje.

§ 43

(1) Práva a povinnosti stanovené tímto zákonem vlastníku kulturní památky má,

- a) je-li kulturní památka národním majetkem, státní socialistická organizace, která má kulturní památku ve správě²⁶⁾ nebo jiná socialistická organizace než státní, které byla kulturní památka odevzdána do trvalého užívání,²⁷⁾
- b) je-li kulturní památka v družstevním nebo náhradním užívání nebo v užívání na základě práva užívání k zajištění výroby, socialistická

organizace, které takové užívací právo přísluší podle zvláštních předpisů,²⁸⁾

- c) občan, jemuž bylo zřízeno k pozemku, který je kulturní památkou, právo osobního užívání pozemku podle zvláštních předpisů,²⁹⁾
- d) ten, kdo s kulturní památkou nakládá jako se svou a je se zřetelem ke všem okolnostem v dobré víře, že mu kulturní památka patří.³⁰⁾

(2) Práva a povinnosti vlastníka věci, která by mohla být podle § 3 prohlášena za kulturní památku, má též správce a uživatel takové věci, jakož i ten, kdo s ní nakládá jako se svou a je se zřetelem ke všem okolnostem v dobré víře, že mu věc patří.³⁰⁾

§ 44

Obecné předpisy o správním řízení³¹⁾ se nevztahují na řízení podle § 3, 6, 8 a § 21 odst. 2 a 4.

§ 45

(1) Ministerstvo kultury vydá obecně závazné právní předpisy k provedení § 3 odst. 6, § 7 odst. 6, § 8 odst. 5, § 10 odst. 3, § 20 odst. 4 a § 31 odst. 6.

(2) Ministerstvo kultury vydá obecně závazné právní předpisy

- a) v dohodě s Českou komisí pro vědeckotechnický a investiční rozvoj k provedení § 6 odst. 2, § 14 odst. 10 a § 17 odst. 5,
- b) v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky k provedení § 16 odst. 3 a § 23 odst. 4,
- c) v dohodě s Českou plánovací komisí a ministerstvem financí České socialistické republiky k provedení § 27 odst. 5.

Ustanovení závěrečná

§ 46

Zrušují se

1. zákon č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, ve znění zákona ČNR č. 146/1971 Sb.,
2. vyhláška č. 98/1959 Ú. l., o okresních konzervátorech a zpravodajích státní památkové péče,
3. vyhláška č. 99/1959 Ú. l., kterou se blíže určuje činnost a organizace krajských, okresních a místních komisí státní památkové péče,

²⁵⁾ Zákon ČNR č. 97/1974 Sb., o archivnictví.

Vyhláška č. 101/1974 Sb., o uznávání archivářů za kulturní památky a o zvýšené ochraně archivářů jako kulturních a národních kulturních památek.

²⁶⁾ § 64 hospodářského zákoníku.

²⁷⁾ § 70 hospodářského zákoníku.

²⁸⁾ § 37 a násl. zákona č. 122/1975 Sb., o zemědělském družstevnictví.

§ 1 a násl. zákona č. 123/1975 Sb., o užívání půdy a jiného zemědělského majetku k zajištění výroby.

§ 9 vládního nařízení č. 47/1955 Sb., o opatřeních v oboru hospodářsko-technických úprav pozemků.

§ 12 zákona č. 61/1977 Sb., o lesích.

²⁹⁾ § 198 a násl. občanského zákoníku.

³⁰⁾ § 132a občanského zákoníku.

³¹⁾ Správní řád.

4. vyhláška č. 116/1959 Ú. 1., o evidenci kulturních památek,
5. vyhláška č. 118/1959 Ú. 1., o památkových ochranných pásmech,
6. vyhláška č. 56/1960 Sb., o úhradě nákladů na udržování a obnovu kulturních památek,
7. § 11 písm. b) zákona č. 60/1961 Sb., o úkolech

národních výborů při zajišťování socialistického pořádku, pokud se vztahuje na kulturní památky.

§ 47

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna

1988.

Kempný v. r.

Adamec v. r.

21

NAŘÍZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky

ze dne 29. ledna 1987,

kterým se mění a doplňuje nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 157/1980 Sb., o udělování povolení k uzavírání, změně nebo zrušení některých smluv o výrobní specializaci nebo výrobní kooperaci se zahraničím

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 28 odst. 2 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím:

Čl. I

Nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 157/1980 Sb., o udělování povolení k uzavírání, změně nebo zrušení některých smluv o výrobní specializaci nebo výrobní kooperaci se zahraničím, se mění a doplňuje takto:

Za § 5 se vkládá nový § 5a, který zní:

„§ 5a

(1) Povolení podle § 26 zákona se nevyžaduje též u smluv uzavíraných s organizacemi členských států Rady vzájemné hospodářské pomoci. Československé právnické osoby, které jsou organizovány ve výrobních hospodářských jednotkách, mohou smlouvy uzavřít, změnit nebo zrušit jen se souhlasem generálního ředitele příslušné výrobní hospodářské jednotky.¹⁾ Československé právnické osoby, které nejsou organizovány ve výrobních hospodářských jednotkách, mohou smlouvy uzavřít, změnit nebo zrušit jen se souhlasem nadřízeného orgánu.

(2) Československé právnické osoby, které nemají odpovídající povolení k zahraničně obchodní činnosti, mohou smlouvu schválenou podle odstavce 1 uzavřít, změnit nebo zrušit jen se souhlasem generálního ředitele (ředitele) příslušného podniku zahraničního obchodu nebo právnické osoby mající odpovídající povolení k zahraničně obchodní činnosti; není-li tento souhlas udělen, může jej udělit ústřední orgán, který československou právnickou osobu řídí, v dohodě s federálním ministerstvem zahraničního obchodu.

(3) U československé právnické osoby řízené národním výborem se za řídící ústřední orgán podle odstavce 2 považuje ústřední orgán státní správy České socialistické republiky nebo Slovenské socialistické republiky, který by byl jinak příslušný udělit této právnické osobě povolení podle § 26 odst. 2 zákona.²⁾

(4) Ustanovení § 2 až 5 se u smluv uvedených v odst. 1 nepoužije.“

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. května 1987.

Štrougal v. r.

¹⁾ § 5 odst. 1 nařízení vlády ČSSR č. 91/1974 Sb., o organizaci výrobních hospodářských jednotek a o jejich statutech.

²⁾ § 1 nařízení vlády ČSR č. 81/1980 Sb., o příslušnosti k udělování, změně a odnímání povolení k uzavření smlouvy o výrobní specializaci nebo výrobní kooperaci se zahraničím československým právnickým osobám řízeným národními výbory.

§ 1 nařízení vlády SSR č. 150/1980 Sb., o příslušnosti k udělování, změně a odnímání povolení k uzavření, změně nebo zrušení smlouvy o výrobní specializaci nebo výrobní kooperaci se zahraničím československým právnickým osobám řízeným národními výbory.

22

Z Á S A D Y

**kontroly jakosti prováděné výbory lidové kontroly ČSSR, ČSR a SSR, schválené usnesením vlády
Československé socialistické republiky ze dne 18. prosince 1986 č. 338**

Cílem kontroly jakosti je prosadit podstatný obrát v jakosti výrobků, upevnění pracovní kázně a přísné dodržování technologických postupů, zvýšení účinnosti vstupní, mezioperační a výstupní kontroly, jakož i účinné řízení a kontrolu výrobního procesu ve všech jeho fázích. Kontrola jakosti se provádí v organizacích, které vyrábějí a dodávají výrobky významné pro vývoz a pro vnitřní trh ve snížené kvalitě.

I. Základní ustanovení

1. V rámci své činnosti provádějí kontrolu jakosti výbory lidové kontroly ČSSR, ČSR a SSR (dále jen „výbory lidové kontroly“). Rozhodují o jejím provádění v příslušných organizacích. O těchto rozhodnutích informují předsednictva vlád a příslušné vedoucí ústředních orgánů.

2. Kontrola jakosti prováděná výbory lidové kontroly se provádí po výstupních technických kontrolách nezávisle na řídicích a kontrolních článcích organizace a jejich nadřazených orgánech v souladu s příslušnými technickými normami, projekčně konstrukční a technologickou dokumentací, technickými podmínkami dodávek a dalšími předpisy, které jakost určují (např. bezpečnostní, hygienické a další). Může být prováděna i po vstupní a mezioperační technické kontrole.

3. Výrobky, které jsou způsobilé plnit svoji funkci, avšak jejichž jakost se odchyluje od normované jakosti, mohou být expedovány pouze se souhlasem výborů lidové kontroly, se slevou odpovídající poměrnému znehodnocení výrobku, nejméně však ve výši 10 % ceny a s označením, že jde o výrobky se sníženou kvalitou. Nesmí být expedovány jako dodávky pro vývoz do zahraničí. Hodnota slev se plně započítává do ztrát z nejakostní výroby.

4. Výrobky, které nejsou způsobilé plnit svoji funkci, nesmí být expedovány. Náklady spojené s odstraněním závad v jakosti jsou plně započítávány do ztrát z nejakostní výroby. Nejsou-li závady v jakosti odstranitelné, započítává se do ztrát z nejakostní výroby jejich velkoobchodní cena.

5. Expedice výrobků pozastavených podle bodu 1/4 může být provedena jen se souhlasem výborů lidové kontroly.

6. Kontrola jakosti prováděná výbory lidové kontroly se v organizaci, případně jejich nadříze-

ných orgánech provádí tak dlouho, dokud nepominou důvody, které vedly k jejímu zřízení.

7. Kontrola jakosti prováděná výbory lidové kontroly je zvláštním kontrolním režimem, při kterém vedoucí organizace a další vedoucí pracovníci, kteří organizují, řídí a odpovídají za jakost výrobků, ztrácejí nárok na výplatu ročních odměn a podílů na hospodářských výsledcích organizace. K obnovení tohoto nároku dojde jen se souhlasem výborů lidové kontroly.

II. Povinnosti a oprávnění výborů lidové kontroly při kontrole jakosti

1. Pozastavit expedici, případně výrobu výrobků, které neodpovídají určené jakosti, nebo výrobků, jejichž jakost výrobce neprokáže (nekvalitní výrobky).

2. Po projednání s příslušnými vedoucími pracovníky ukládat důtku nebo důtku s pokutou až do výše trojnásobku průměrného měsíčního výdělku pracovníkům kontrolovaných orgánů a organizací, kteří při výkonu funkce zaviněně poruší povinnost při zajišťování jakosti výrobků nebo nesplní opatření uložená nebo dohodnutá podle výsledků kontroly jakosti či provedou opatření nedostatečná a umožní tak, aby byly k expedici připraveny nekvalitní výrobky; případy opakovaného propouštění nekvalitních výrobků považovat za hrubé porušení státní disciplíny a navrhnout potřebná kádrová opatření.

3. Požadovat na vedoucím kontrolované organizace nebo jejího nadřízeného orgánu (popř. na dalších vedoucích pracovnících), aby neprodleně přijali a realizovali opatření, která zabrání výrobě nekvalitních výrobků, a zavazovat je k uplatnění osobních postihů vůči pracovníkům, kteří porušením pracovních povinností zapříčinili vznik a trvání výroby nekvalitních výrobků.

4. Povolovat expedici a výrobu výrobků jen tehdy, prokáže-li výrobce, že odstranil příčiny jejich pozastavení a zabezpečil, že výrobky připravované k expedici odpovídají určené jakosti nebo jsou schopny plnit funkce, ke kterým jsou určeny.

5. Vyžadovat od ostatních orgánů a organizací potřebnou součinnost, zejména uvolnění příslušných odborných pracovníků pro kontrolu jakosti a potřebných kontrolních a měřicích zařízení.

6. Ukládat pracovníkům kontrolovaných organizací a orgánů, kteří při výkonu své funkce nevytvoří předpoklady pro kontrolu jakosti, pořádkovou pokutu do 1000 Kčs, a to i opakovaně, nesplní-li uložené povinnosti ani v nově stanovené lhůtě.

7. Okamžitě oznámit orgánům prokuratury porušení zákazu expedice pozastavených výrobků, stejně jako jakékoliv pokusy vykonávání nátlaku na pracovníky výborů lidové kontroly provádějící kontrolu jakosti.

III. Povinnosti orgánů a organizací

1. Kontrolované organizace a jejich nadřízené orgány jsou povinny vytvořit podmínky pro výkon kontroly jakosti, zvláště

- a) umožnit vstup do všech objektů a zařízení;
- b) předkládat ve stanovených lhůtách požadované podklady, materiály a písemnosti a podávat pravdivé a úplné písemné nebo ústní zprávy a informace o jakosti výrobků;
- c) předkládat ve stanovených lhůtách k zabezpečení příslušné originální podklady;
- d) umožnit v požadovaném rozsahu a místě odběr výrobků, jejich uzlů a součástí;
- e) prokazovat, že výrobky odpovídají určené jakosti;
- f) poskytnout na nezbytnou dobu potřebná kontrolní, měřicí a jiná zařízení, a to i formou jejich dočasného využívání od jiné organizace, včetně pracovníků organizace k provedení zkoušek a prací spojených s kontrolou výrobků, uzlů nebo součástí;
- g) ve stanovených lhůtách odstranit zjištěné nedostatky v kvalitě výrobků a uplatnit důsledky z osobní odpovědnosti za jejich vznik a trvání, včetně vymáhání náhrady škody;
- h) poskytnout další požadovanou součinnost nezbytnou k výkonu kontroly jakosti, zejména vybavená pracoviště, nezbytné prostředky spojené a dopravy, kancelářské potřeby, služby pro výkon práce, ubytování a další druhy sociálně bytových a lékařských služeb apod.

2. Ostatní orgány a organizace jsou pro zajištění kontroly jakosti povinny zejména

- a) uvolnit požadované pracovníky pro výkon kontroly jakosti a v případě jejich žádosti jim zachovat jejich pracovní zařazení v organizaci v odpovídajících funkcích;
- b) podle požadavků výborů lidové kontroly provádět odborné zkoušky, zpracovávat posudky na jakost výrobků a poskytovat další podklady;
- c) průběžně oznamovat výborům lidové kontroly nedostatky v jakosti konstrukce, výrobního provedení, výrobku jako zboží a ve funkční jakosti u všech výrobků exportovaných do zahraničí, finálních výrobků rozhodných pro tuzemské výrobní užití a uspokojování hlavních potřeb obyvatelstva (případně u jejich rozhodujících subdodávek) a u výrobků, které výbory lidové kontroly určí; přitom vycházet z nedostatků zjišťovaných při přejímání, prodeji, užití a opravách těchto výrobků, nebo při jejich hodnocení, schvalování, certifikaci a kontrole.

IV. Závěrečná ustanovení

1. Prováděním kontroly jakosti výbory lidové kontroly není dotčena odpovědnost výrobců za jakost výrobků, poskytovaných služeb a účinné provádění technické kontroly.

2. Neuvolní-li výbory lidové kontroly expedici či výrobu nekvalitních výrobků, jsou k tomu oprávnění vedoucí příslušných ústředních orgánů.

3. Tyto zásady nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1987.

Štrougal v. r.

23**USNESENÍ****předsednictva České národní rady****ze dne 30. března 1987****o vyhlášení doplňovací volby do Středočeského krajského národního výboru
ve volebním obvodu č. 33****Předsednictvo České národní rady**

vyhlašuje podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, doplňovací volbu do Středočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 33 a stanoví den jejího konání na pátek 29. května 1987.

Kempný v. r.**24****USNESENÍ****předsednictva České národní rady****ze dne 30. března 1987****o vyhlášení doplňovací volby do České národní rady ve volebním obvodu č. 152 Třebíč****Předsednictvo České národní rady**

vyhlašuje podle § 49 odst. 1 zákona České národní rady č. 53/1971 Sb., o volbách do České národní rady, doplňovací volbu do České národní rady ve volebním obvodu č. 152 Třebíč (severní část okresu Třebíč ohraničená obcemi Nový Telečkov, Vlčatín, Rudíkov, Trnava, Vladislav, Smrk, Čiměř, Třebíč, Hvězdoňovice, Heraltice, Štěměchy a Předín) a stanoví den jejího konání na sobotu 6. června 1987.

Kempný v. r.

25

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 5. ledna 1987,

kterou se mění vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 3/1982 Sb., o osvobození obchodního zboží dováženého a pocházejícího z rozvojových zemí od dovozního cla, ve znění vyhlášky federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 40/1984 Sb.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí a federálním ministerstvem zahraničních věcí stanoví podle § 44 odst. 2 celního zákona č. 44/1974 Sb.:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 3/1982 Sb., o osvobození obchodního

zboží dováženého a pocházejícího z rozvojových zemí od dovozního cla, ve znění vyhlášky federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 40/1984 Sb., se mění takto:

1. Příloha č. 1 k vyhlášce federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 3/1982 Sb., ve znění vyhlášky federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 40/1984 Sb. zní:

„SEZNAM ZEMÍ,

ze kterých dovážené a pocházející obchodní zboží je podle § 1 písm. a) v plném rozsahu osvobozeno od cla

Afgánská demokratická republika
Botswanská republika
Bangladéšská lidová republika
Beninská lidová republika
Bhútánské království
Burkina Faso
Čadská republika
Demokratická republika Svatého Tomáše a Príncova ostrova
Džibutská republika
Federativní Islámská republika Komory
Gambijská republika
Guinejská republika
Haitská republika
Jemenská arabská republika
Jemenská lidová demokratická republika
Kapverdská republika
Království Lesotho

Laoská lidově demokratická republika
Maledivská republika
Nepálské království
Nezávislý stát Západní Samoa
Nigerská republika
Republika Burundi
Republika Guinea-Bissau
Republika Mali
Republika Sierra Leone
Republika Togo
Republika Rovníková Guinea
Rwandská republika
Sjednocená republika Tanzanie
Socialistická Etiopie
Středoafriická republika
Sudánská republika
Ugandská republika“.

2. Příloha č. 2 k vyhlášce federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 3/1982 Sb., ve znění

vyhlášky federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 40/1984 Sb. zní:

„SEZNAM ZEMÍ,

ze kterých dovážené a pocházející obchodní zboží je podle § 1 písm. b) osvobozeno od 75 % cla

Alžírská demokratická a lidová republika
Angolská lidová republika
Argentinská republika
Bahamské společenství
Barbados
Bolivijská republika

Brazilská federativní republika
Dominické společenství
Dominikánská republika
Egyptská arabská republika
Ekvádorská republika
Fidži

Filipínská republika
 Gabunská republika
 Ghanská republika
 Grenada
 Guatemalská republika
 Guayanská kooperativní republika
 Honduraská republika
 Indická republika
 Indonéska republika
 Irácká republika
 Iránská islámská republika
 Jamajka
 Jordánské hašemitské království
 Kampučská lidová republika
 Kamerunská sjednocená republika
 Keňská republika
 Kiribatská republika
 Kolumbijská republika
 Konžská lidová republika
 Korejská lidově demokratická republika
 Kostarická republika
 Království Saúdská Arábie
 Království Tonga
 Království Svazijsko
 Kubánská republika
 Kyperská republika
 Libanonská republika
 Liberijská republika
 Libyjská arabská lidová socialistická
 džamahírije
 Madagaskarská demokratická republika
 Malajsie
 Malawiská republika
 Marocké království
 Mauretánská islámská republika
 Mauritius
 Mongolská lidová republika
 Mosambická lidová republika
 Nigerijská federativní republika
 Nikaragujská republika
 Pákistánská islámská republika

Panamská republika
 Papua — Nová Guinea
 Paraguajská republika
 Peruánská republika
 Republika Malta
 Republika Nauru
 Republika Pobřeží slonoviny
 Republika Trinidad a Tobago
 Salvadorská republika
 Senegalská republika
 Seyschelská republika
 Singapurská republika
 Socialistická federativní republika
 Jugoslávie
 Socialistická republika
 Barmský svaz
 Somálská demokratická republika
 Souostroví Vanuatu
 Spojené státy mexické
 Srílanská demokratická socialistická republika
 Stát Bahrajn
 Stát Katar
 Stát Kuvajt
 Stát spojených arabských emirátů
 Sultanát Omán
 Surinamská republika
 Svatá Lucie
 Svatý Vincent
 Syrská arabská republika
 Šalamounovy ostrovy
 Thajské království
 Túniská republika
 Turecká republika
 Tuvalu
 Uruguajská východní republika
 Venezuela
 Vietnamská socialistická republika
 Zairská republika
 Zambijská republika
 Zimbabwská republika“.

3. Příloha č. 3 k vyhlášce federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 3/1982 Sb., ve znění

vyhlášky federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 40/1984 Sb. zní:

„SEZNAM ZBOŽÍ,

na které se nevztahuje osvobození od cla podle § 1 písm. b)

Položka — číslo sazebníku	Název zboží
17 01 02	B — vanilkový a vanilinový cukr
17 01 03	C — cukr s přísadou jiných vůní
17 01 09	D — ostatní (řepný a třtinový cukr v pevném stavu)
24 02 02	B — cigarety“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Urban CSc. v. r.

26

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 22. prosince 1986

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Spojených států amerických
o spolupráci v kultuře, školství, vědě, technice a v jiných oblastech**

Dne 15. dubna 1986 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Spojených států amerických o spolupráci v kultuře, školství, vědě, technice a v jiných oblastech. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku III odst. 5 dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Spojených států amerických
o spolupráci v kultuře, školství, vědě, technice a v jiných oblastech**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Spojených států amerických,

berouce v úvahu historické svazky mezi svými národy,

vedeny přáním usnadňovat a podporovat vzájemnou spolupráci v oblasti kultury, školství, vědy, techniky a v dalších oblastech na zásadách rovnosti, vzájemné výhodnosti a respektování státní svrchovanosti,

věříce, že spolupráce a výměny v oblasti kultury, školství, vědy, techniky a v dalších oblastech budou přispívat k prohloubení porozumění mezi československým a americkým lidem a k dalšímu rozvoji vzájemně výhodných a přátelských vztahů mezi oběma státy,

znovu potvrzující své odhodlání plně uskutečňovat ustanovení Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, podepsaného v Helsinkách 1. srpna 1975,

dohodly se na následujícím:

Článek I.

KULTURA, ŠKOLSTVÍ A JINÉ OBLASTI

1. Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti kultury, napomáhat ke vzájemnému poznávání kultur národů druhého státu a za tím účelem podporovat zejména výměnu umělců, uměleckých skupin a souborů, odborníků v oblasti kultury, spolupráci kulturních institucí, pořádání kulturních a jiných specializovaných výstav odpovídajících zájmům obou stran, výměnu knih a publikací a překládání a vydávání významných uměleckých, literárních a vědeckých děl druhého státu. Smluvní strany budou usnadňovat přístup do knihoven, čítáren, kulturních a vzdělávacích institucí a středisek, jakož i do muzeí a archivů.

2. Smluvní strany, vedeny cílem rozšiřovat spolupráci v oblasti školství, budou podporovat, mimo jiné činnosti, studium a výuku jazyků národů druhého státu, výměnu odborníků v oblasti školství a studentů, spolupráci mezi vysokými

školaми, poskytování stipendií a výměnu učebnic, pedagogické a další literatury všeobecného zájmu.

3. Smluvní strany budou podporovat vzájemnou spolupráci v oblasti kinematografie, rozhlasu, televize a tisku, při promítání dokumentárních a hraných celovečerních filmů, organizování a účast na filmových a televizních festivalech a týdnů filmu na komerčním a nekomerčním základě, jakož i výměnu programů, tiskových a publikovaných materiálů mezi rozhlasovými, televizními a tiskovými organizacemi, zaměřených na lepší poznávání národů a kultur obou zemí.

4. Smluvní strany budou podporovat spolupráci a výměny mezi sportovními organizacemi obou států formou vystoupení a soutěží družstev i jednotlivců a výměny odborníků z oblasti tělesné výchovy a sportu.

5. Smluvní strany budou podporovat styky a spolupráci mezi organizacemi žen obou států.

6. Smluvní strany budou podporovat turistiku mezi oběma státy, jak jednotlivců tak skupin, za účelem poznání života, práce a kultury národů obou států.

Článek II.

VĚDA A TECHNIKA

1. Smluvní strany budou podporovat a usnadňovat vzájemně výhodné výměny a spolupráci mezi příslušnými orgány, organizacemi a podniky obou států v oblasti vědy a techniky. Takováto spolupráce a výměny budou předmětem zvláštních dohod, jež mohou zahrnovat mimo jiné tyto styky a činnosti:

- a) vypracování a provádění projektů spolupráce, včetně společného výzkumu, testování a výměny výsledků výzkumu a zkušeností;
- b) studijní návštěvy, stipendia, konzultace a pobyty organizované vědeckými a odbornými institucemi;
- c) organizování společných konferencí, sympózií a pracovních porad;
- d) výměnu vědeckých a technických informací a dokumentace;
- e) jiné formy vědecké a technické spolupráce, jež mohou být vzájemně dohodnuty.

2. Zvláštní dohody, uvedené v odstavci 1 tohoto článku, budou zahrnovat náměty spolupráce, postupy, které mají být uplatňovány, nakládání s duševním vlastnictvím, finanční zajištění a další příslušné otázky. Pokud jde o finanční zajištění, bude úhrada nákladů vzájemně dohodnuta mezi příslušnými organizacemi, stranami zvláštních dohod.

3. Smluvní strany budou napomáhat rozvoji spolupráce v oblasti zdravotnictví a lékařské vědy. Za tím účelem budou uskutečňovat výměnu vědců

a odborníků, knih a publikací z těchto oblastí. Konkrétní náměty a podmínky této spolupráce budou dohodnuty diplomatickou cestou.

4. Vědecké a technické informace, které budou získány v rámci spolupráce na základě této dohody, mohou být zpřístupněny světovému společenství obvyklou cestou a v souladu s postupy uplatňovanými zúčastněnými organizacemi.

5. Vědci a techničtí odborníci a organizace třetích zemí nebo mezinárodní organizace mohou být přizvány, po vzájemném souhlasu obou stran, k účasti na projektech a programech prováděných podle této dohody.

Článek III.

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

1. Za účelem provádění této dohody bude sjednáván pravidelný program spolupráce a výměn v oblastech kultury, školství, vědy, techniky a dalších oblastech. Výkonnými orgány pro dohodu a výše uvedený program budou za Československou socialistickou republiku federální ministerstvo zahraničních věcí a Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj a za Spojené státy Americká informační agentura a ministerstvo zahraničních věcí.

2. S cílem zkvalitnění provádění této dohody budou se zástupci, jmenovaní výkonnými orgány, uvedenými v odstavci 1 tohoto článku, scházet na žádost jedné ze stran nejméně jednou za rok, aby zhodnotili probíhající spolupráci, zvážili budoucí činnost a předložili příslušná doporučení.

3. Smluvní strany budou podporovat a usnadňovat, jak to každá z nich bude považovat za vhodné, vzájemně přijatelné dodatečné výměny a spolupráci, jež budou v souladu s ustanoveními a cíli této dohody.

4. Tato dohoda, jakož i výměny a spolupráce podle ní, podléhá ústavním předpisům, zákonům a dalším právním předpisům příslušných zemí. V souladu s nimi obě strany vyvinou maximální úsilí na podporu vytváření příznivých podmínek pro splnění ustanovení a cílů této dohody a z ní vyplývajících výměn a spolupráce. Za tím účelem bude přijímající strana poskytovat bezplatná víza, umožňovat neprodlený vstup na své území a jeho opuštění pro představitele a zařízení druhé strany a přístup do příslušných zeměpisných oblastí, institucí, k údajům a materiálům. Postupy pro poskytování bezplatných víz jsou popsány v Příloze k této dohodě.

5. Ukončení platnosti této dohody nebude mít vliv na platnost zvláštních dohod uzavřených na jejím základě.

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem podpisu smluvními stranami a bude platit čtyři roky. Zů-

stane v platnosti pro další období dvou let, pokud některá ze stran písemně neoznámí její skončení nejmeně 6 měsíců před uplynutím platnosti Dohody. Změny k této dohodě mohou být dohodnuty písemnou formou diplomatickou cestou.

Na důkaz toho příslušní zástupci smluvních

stran, k tomuto účelu řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Praze dne 15. dubna 1986 ve dvou původních vyhotoveních, každé v českém a anglickém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

J. Johanes v. r.

Za vládu
Spojených států amerických:

W. Luers v. r.

Příloha

k Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Spojených států amerických o spolupráci v oblasti kultury, školství, vědy, techniky a v dalších oblastech

Při provádění článku III., odst. 4 Dohody budou občanům smluvních států, kteří se zúčastní spolupráce a veškeré výměny prováděné na základě této dohody, udělována bezplatná víza s platností nejmeně na dobu nutnou ke splnění jejich úkolů, za těchto podmínek:

1. československým občanům, držitelům platného československého cestovního pasu, požádá-li o ně federální ministerstvo zahraničních věcí Československé socialistické republiky zastupitelský úřad Spojených států amerických v Československé socialistické republice, při dodržení podmínek stanovených vnitrostátními předpisy Spojených států amerických;
2. občanům Spojených států amerických, držitelům platného cestovního pasu Spojených států amerických, požádá-li o ně Americká informační agentura nebo ministerstvo zahraničních věcí zastupitelský úřad Československé socialistické republiky ve Spojených státech amerických, při dodržení podmínek stanovených vnitrostátními předpisy Československé socialistické republiky;
3. je-li ke splnění úkolů předvídaných touto dohodou nezbytný vícerázový vstup občanů jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu, udělí jim na požádání orgány uvedené v odstavcích 1 a 2 víza umožňující dvourázový vstup, při dodržení podmínek stanovených vnitrostátními předpisy příslušného státu;
4. nepostačí-li doba platnosti víza ke splnění touto dohodou předvídaných úkolů, pro které bylo vízum uděleno, zajistí na požádání zastupitelského úřadu vysílajícího státu příslušné orgány přijímajícího státu bezplatné prodloužení platnosti původního víza na nezbytně nutnou dobu, při dodržení podmínek stanovených vnitrostátními předpisy obou států;
5. touto dohodou není dotčeno právo příslušných orgánů smluvních států odmítnout osobám, které nesplňují potřebné podmínky pro udělení víza, vstup nebo pobyt na jejich výsostném území v souladu s příslušnými zákony obou zemí.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Federální ministerstvo financí**

podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu vydalo

- **výnos ze dne 15. prosince 1986 čj. XI/2-22 555/86 o poskytování zvláštního příplatku pracovníkům Státní tiskárny cenin.** Tento výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1987 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu financí nebo ve Státní tiskárně cenin.

Tímto výnosem se zrušuje výnos federálního ministerstva financí ze dne 18. srpna 1982 čj. XI/1-14 778/82 o poskytování zvláštního příplatku pracovníkům Státní tiskárny cenin, registrovaný v částce 7/1983 Sb.;

- **výnos ze dne 15. prosince 1986 čj. XI/2-9 387/86 o odměňování dělníků a obchodně-provozních pracovníků Státní tiskárny cenin.** Tento výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1987 a zrušuje se jím výnos federálního ministerstva financí ze dne 15. září 1982 čj. XI/1-16 354/82 o odměňování dělníků a technickohospodářských pracovníků Státní tiskárny cenin, registrovaný v částce 7/1983 Sb.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo

I. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády

1. **výnos ze dne 25. listopadu 1985 čj. 3050-FS/5-1985 o odměňování dělníků v trustu podniků Vojenských lesů a statků v působnosti federálního ministerstva národní obrany.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1986; v jednotlivých organizacích však nabývá účinnosti až dnem, který podle podmínek a kritérií pro druhou etapu programu zvýšení ekonomické účinnosti mzdové soustavy určí příslušný nadřízený orgán. Dnem, nabytí účinnosti tohoto výnosu se zrušují

- a) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 23. prosince 1982 čj. 1200-FS/5-1981 o odměňování dělníků v trustu podniků Vojenské lesy a statky (reg. v částce 14/1983 Sb.);
 - b) opatření federálního ministerstva národní obrany ze dne 8. září 1983 čj. 4941-FS/5-1983 k zařazení některých výkonů pěstební činnosti v trustu podniků Vojenské lesy a statky do 3. stupnice mzdových tarifů;
 - c) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 4. listopadu 1983 čj. 5164-FS/5-1983, kterým se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 23. prosince 1982 čj. 1200-FS/5-1981 o odměňování dělníků v trustu podniků Vojenské lesy a statky (reg. v částce 10/1984 Sb.);
 - d) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 8. června 1984 čj. 8550-FS/5-1984, kterým se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 23. prosince 1982 čj. 1200-FS/5-1981 o odměňování dělníků v trustu podniků Vojenské lesy a statky (reg. v částce 20/1984 Sb.);
2. **výnos ze dne 26. listopadu 1986 čj. 12800-FS/5-1986 o odměňování dělníků v organizacích rozpočtového úseku v působnosti federálního ministerstva národní obrany.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. května 1987. Tímto dnem se zrušují

- a) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 30. června 1982 čj. 7000-FS/

5-1982 o odměňování dělníků v organizacích rozpočtového úseku v působnosti federálního ministerstva národní obrany (reg. v částce 34/1982 Sb.);

b) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 10. července 1984 čj. 8600-FS/5-1984, kterým se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 30. června 1982 čj. 7000-FS/5-1982 o odměňování dělníků v organizacích rozpočtového úseku v působnosti federálního ministerstva národní obrany (reg. v částce 7/1985 Sb.);

c) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 3. února 1982 čj. 1300-FS/5-1981 o odměňování dělníků kartografické a polygrafické výroby topografické služby Československé lidové armády (reg. v částce 13/1982 Sb.);

II. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády

1. výnos ze dne 19. prosince 1985 čj. 3051-FS/5-1985 o poskytování naturálních požitků některým pracovníkům v trustu podniků Vojenské lesy a statky v působnosti federálního ministerstva národní obrany.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1986; v jednotlivých organizacích však nabývá účinnosti až dnem, který podle podmínek a kritérií stanovených pro druhou etapu programu zvýšení ekonomické účinnosti mzdové soustavy určí příslušný nadřízený orgán. Dnem nabytí účinnosti tohoto výnosu se zrušují

a) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 27. května 1974 čj. 13003-81/5-1974 o poskytování naturálních požitků některým pracovníkům vojenských lesů a statků (reg. v částce 20/1982 Sb.);

b) výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 9. června 1982 čj. 6717-FS/5-1982, kterým se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 27. května 1974 čj. 13003-81/5-1974 o poskytování naturálních požitků některým pracovníkům vojenských lesů a statků (reg. v částce 20/1982 Sb.);

2. výnos ze dne 13. října 1986 čj. 12940-FS/5-1986, kterým se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 11. ledna 1984 čj. 5220-FS/5-1983 o odměňování dělníků v Československém armádním filmu.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1987; v organizaci však nabývá účinnosti až dnem, který podle podmínek a kritérií stanovených pro druhou etapu programu zvýšení ekonomické účinnosti mzdové soustavy určí nadřízený orgán;

3. výnos ze dne 18. prosince 1986 čj. 13 024-FS/5-1986, kterým se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 8. února 1982 čj. 1450-FS/5-1981 o odměňování dělníků ve vojenských lázeňských a rekreačních zařízeních.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. února 1987; v organizaci však nabývá účinnosti až dnem, který podle podmínek a kritérií stanovených pro druhou etapu programu zvýšení ekonomické účinnosti mzdové soustavy určí finanční správa federálního ministerstva národní obrany.

Do výnosů je možno nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Federální ministerstvo národní obrany

oznamuje, že byl zrušen výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 16. prosince 1982 čj. 7440-FS/5-1982, kterým se pro pracovníky trustu podniků Vojenské lesy a statky upravují některé náhrady podle vyhlášky č. 95/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, ve znění vyhlášky č. 91/1982 Sb. (reg. v částce 14/1983 Sb.).

Federální ministerstvo národní obrany

ruší oznámení o vydání

1. výnosu FMNO, kterým se vydávají Seznamy prací a pracovišť zakázaných ženám, těhotným ženám a matkám do konce 9. měsíce po porodu a mladistvým, registrováno v částce 11/1972 Sb.,

2. směrnice FMNO o poskytování příplatků za práce ve ztíženém nebo zdraví škodlivém pracovním prostředí, registrováno v částce 26/1972 Sb.,
3. směrnice FMNO pro uzavírání dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr v ČSLA a zásady pro odměňování, registrováno v částce 9/1974 Sb.,
4. směrnice FMNO pro výplatu jednorázového příspěvku na opatření náhradního bydlení občanům, kteří uvolní vojenský byt, registrováno v částce 9/1982 Sb.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády **výnos** ze dne 18. prosince 1986 čj. 12900-FS/5-1986 **o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích rozpočtového úseku v působnosti federálního ministerstva národní obrany.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. května 1987; tímto dnem se zrušují

1. výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 30. června 1982 čj. 7100-FS/5-1982 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích rozpočtového úseku v působnosti federálního ministerstva národní obrany (reg. v částce 34/1982 Sb.);
2. výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 10. července 1984 čj. 8700-FS/5-1984, kterým se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 30. června 1982 čj. 7100-FS/5-1982 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích rozpočtového úseku v působnosti federálního ministerstva národní obrany (reg. v částce 7/1985 Sb.);
3. výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 18. března 1983 čj. 1301-FS/5-1981 o odměňování technickohospodářských pracovníků topografické služby Československé lidové armády (reg. v částce 24/1983 Sb.).

Do výnosu je možno nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 275 odst. 3 písm. c) zákoníku práce po projednání s federálním ministerstvem financí a Ústřední radou odborů **výnos** ze dne 29. ledna 1987 čj. F 72-30489-7202-220187, **kterým se stanoví odchýlný způsob zjišťování průměrného výdělku pro některé pracovníky Mezinárodního vědeckovýrobního sdružení ROBOT.**

Výnos se vztahuje na vedoucí a odborné pracovníky Mezinárodního vědeckovýrobního sdružení ROBOT, kteří nemají místo trvalého pobytu na území Československé socialistické republiky. Pro uvedené pracovníky výnos upravuje odchýlně od obecně platné právní úpravy rozhodné období pro zjišťování průměrného výdělku.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. března 1987.

Výnos byl zaslán zainteresovaným federálním ústředním orgánům a ústředním orgánům republik a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu všeobecného strojírenství, federálním ministerstvu práce a sociálních věcí, ministerstvech práce a sociálních věcí republik a v organizaci Mezinárodní vědeckovýrobní sdružení ROBOT.

Výnos bude uveřejněn ve Zpravodaji federálního ministerstva práce a sociálních věcí.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí a federální ministerstvo financí

vydala podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 28 písm. e) zákona č. 134/1970 Sb., o pravidlech státního rozpočtu Československé federace a o zásadách hospodaření s rozpočtovými prostředky státních rozpočtů federace a republik (rozpočtová pravidla), v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky, Ústřední radou odborů a Státní bankou československou **výnos** čj. 514-29340-5119,251186, ze dne 30. ledna 1987 **o věrnostních stabilizačních odměnách pracovníků ve vybraných okresech a místech Severočeského, Západočeského a Jihočeského kraje.**

Výnosem se upravuje poskytování věrnostních stabilizačních odměn pracovníkům, kteří pracují a mají trvalý pobyt na území vybraných okresů a míst Severočeského, Západočeského a Jihočeského kraje.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. května 1987. Zrušuje se výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí a federálního ministerstva financí ze dne 10. března 1986 čj. 514-23628-5119,240286 o věrnostních stabilizačních odměnách pracovníků ve vybraných okresech a místech Severočeského a Západočeského kraje (reg. v částce 13/1986 Sb.); v roce 1987 se věrnostní stabilizační odměny za rok 1986 v Severočeském kraji a v okrese Sokolov poskytnou ještě podle tohoto výnosu.

Výnos byl zaslán federálním ústředním orgánům, ústředním orgánům republik a zainteresovaným krajským národním výborům, u nichž lze do něj nahlédnout. Výnos bude publikován ve Zpravodaji federálního ministerstva práce a sociálních věcí a v Ústředním věstníku ČSR.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu

vydalo podle § 392, odst. 1 písm. a) hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 45/1983 Sb. v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány **výnos** ze dne 22. prosince 1986, **kterým se prodlužuje doba platnosti výnosu federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 10/1983 Věstníku FMZO, o základních podmínkách obstarání záležitostí prováděného organizacemi zahraničního obchodu ve znění výnosu č. 14/1985 Věstníku FMZO.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1987 a je uveřejněn ve Věstníku federálního ministerstva zahraničního obchodu v částce 8/1986 pod poř. č. 17.

Do výnosu je možno nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu a v organizacích zahraničního obchodu.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos** ze dne 28. listopadu 1986 čj. 6 230/86-V/3 **o odměňování pracovníků stavební činnosti Projektové a inženýrské organizace ministerstva kultury České socialistické republiky.**

Výnos se vztahuje na dělníky a technickohospodářské pracovníky uvedené organizace a nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1986. Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu kultury České socialistické republiky.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos** ze dne 30. prosince 1986 čj. 15 691/86-V/3 **o poskytování náhrad pracovníkům za používání vlastního nářadí, strojů, zařízení a předmětů potřebných pro výkon práce a o poskytování režijních náhrad.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. března 1987. Budou se jím řídit všechny organizace řízené ministerstvem kultury České socialistické republiky a organizace v působnosti ministerstva kultury České socialistické republiky řízené a spravované národními výbory všech stupňů.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu kultury ČSR a na odborech kultury krajských národních výborů a NV hl. m. Prahy.

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem Odborového svazu pracovníků dřevoprůmyslu,

lesního a vodního hospodářství **výnos** ze dne 16. února 1987 čj. 137/OELH/87, kterým se doplňuje výnos ze dne 29. 6. 1982 čj. 38071/295/OELH/82 o mzdovém zvýhodnění pracovníků organizací Státních lesů zajišťujících úkoly spojené s obnovou lesních porostů — registrovaný v částce 21/1982 Sb., ve znění výnosu ze dne 15. 7. 1983 čj. 14343/1694/OELH/83 — registrovaného v částce 30/1983 Sb.

Výnos se vztahuje na pracovníky organizací lesního hospodářství řízených ministerstvem lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky a byl uveřejněn ve Věstníku MLVH ČSR v částce 5/1987 pod poř. č. 1.

Do výnosu je možno nahlédnout na ministerstvu lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo podle § 50 písm. d) zákona České národní rady č. 129/1975 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 138/1982 Sb., v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány a Českou odborovou radou a po projednání s Českým výborem Svazu družstevních rolníků **výnos** ze dne 23. 10. 1986 čj. 411-8625 o úhradě za ubytování a základní péči poskytovanou v domovech pro matky s dětmi.

Tento výnos upravuje výši a podmínky úhrady za ubytování a základní péči v domovech pro matky s dětmi.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1987. Je uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva práce a sociálních věcí ČSR, řada B, částka 1/1987. Lze do něj nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí ČSR, v odborech sociálních věcí a pracovních sil krajských národních výborů, odboru sociálních věcí Národního výboru hl. m. Prahy a odborech sociálních věcí a zdravotnictví okresních národních výborů.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 14 odst. 2 písm. a) zákona č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství, směrnice čj. 8 253/87-14 ze dne 26. ledna 1987, kterými se zrušují některé obecně závazné právní předpisy.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem oznámení ve Sbírce zákonů a jsou uveřejněné v sešitě 3/1987 Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, do něž lze nahlédnout ve všech školách, školských zařízeních a v odborech školství krajských a okresních národních výborů, popř. v ministerstvu školství ČSR.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky — hlavní hygienik České socialistické republiky

vydal podle § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **výnos** ze dne 5. 2. 1987 čj. HEM-370-9.9.86, kterým se doplňuje výnos ministerstva zdravotnictví ČSR — hlavního hygienika ČSR č. 13/1984 Věst. MZ ČSR o očkování proti přenosným nemocem.

Výnosem se zavádí základní očkování proti příušnicím u dětí předškolního věku.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR pod č. 1/1987 a nabývá účinnosti dnem 1. 4. 1987. Do výnosu lze nahlédnout u okresních a krajských hygieniků.

Česká komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj

oznamuje podle § 117 odst. 5 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), že v seznamu městských a místních národních výborů určených za stavební úřady, který byl uveřejněn v částce 8/1986 Sb., došlo ke dni 1. 1. 1987 k těmto změnám:

Středočeský kraj

Okres Benešov

Za stavební úřad byl určen
Místní národní výbor Čerčany
Místní národní výbor Divišov

Okres Praha-východ

Za stavební úřad byl určen
Místní národní výbor Velké Popovice

Severočeský kraj

Zrušen
Městský národní výbor Ústí nad Labem

(zákonným opatřením předsednictva ČNR č. 1/1986 Sb., o národních výborech v okrese Ústí nad Labem)

Východočeský kraj

Okres Trutnov

Za stavební úřad byl určen
Městský národní výbor Rtyně v Podkrkonoší

Severomoravský kraj

Okres Olomouc

Za stavební úřad byl určen
Místní národní výbor Tršice

Slovenský banský úřad

vydal podľa § 57 ods. 1 písm. d) a ods. 2 zákona č. 41/1957 Zb. o využití nerastného bohatstva (banský zákon) po dohode so Slovenským výborom odborového zväzu pracovníkov baní a energetiky a s príslušnými ústrednými orgánmi **úpravu** z 30. decembra 1986 č. 4199/1986, **ktorou sa mení a dopĺňa úprava** Slovenského banského úradu z 1. februára 1971 č. 10/1971 **o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o bezpečnosti prevádzky v organizáciách podliehajúcich banskému zákonu**, registrovaná v čiastke 12/1971 Zb.

Úprava sa vzťahuje na organizácie podliehajúce dozoru štátnej banskej správy. Zohľadňuje nové poznatky v protivýbuchovej prevencii v hlbinných baniach.

Úprava nadobúda účinnosť 1. marcom 1987. Rozoslala sa príslušným ústredným orgánom štátnej správy, nimi riadeným organizáciám a obvodným banským úradom. Možno do nej nahliadnuť na Slovenskom banskom úrade a na obvodných banských úradoch.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 1. září 1986 v Praze československou stranou a dne 23. ledna 1987 v Moskvě sovětskou stranou byly podepsány

- Protokol o změně příloh č. 2 a 3 Dohody mezi federálním ministerstvem hutnictví a těžkého strojírenství ČSSR, federálním ministerstvem zahraničního obchodu ČSSR a ministerstvem těžkého a dopravního strojírenství SSSR, ministerstvem zahraničního obchodu SSSR o specializaci a kooperaci výroby hutního zařízení ze dne 15. května 1981 a
- Protokol o změně příloh č. 2 a 3 Dohody mezi federálním ministerstvem hutnictví a těžkého strojírenství ČSSR, federálním ministerstvem zahraničního obchodu ČSSR a ministerstvem těžkého a dopravního strojírenství SSSR, ministerstvem zahraničního obchodu SSSR o specializaci a kooperaci výroby zařízení železničních kolejových vozidel ze dne 15. května 1981.

Protokoly vstoupily v platnost dnem 23. ledna 1987.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 20. října 1986 byl v Moskvě podepsán Protokol o doplnění a upřesnění na období 1986—1990 Dohody mezi federálním ministerstvem hutnictví a těžkého strojírenství, federálním ministerstvem zahraničního obchodu ČSSR a ministerstvem chemického a naftového strojírenství, ministerstvem zahraničního obchodu SSSR o vědeckotechnické spolupráci, specializaci a kooperaci výroby čerpacího, kompresorového a chladicího zařízení ze dne 22. prosince 1981.

Protokol vstoupil v platnost dnem podpisu a bude platit do 31. prosince 1990.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 24. listopadu 1986 byla v Budapešti podepsána Dohoda mezi federálním ministerstvem dopravy Československé socialistické republiky a ministerstvem dopravy Maďarské lidové republiky o způsobu opravy a údržby společných československo-maďarských silničních hraničních mostů.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku VIII odst. 1 dnem 24. prosince 1986.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 3. února 1987 byl v Moskvě podepsán Protokol o rozvoji spolupráce mezi federálním ministerstvem dopravy Československé socialistické republiky a ministerstvem civilního letectví Svazu sovětských socialistických republik v oblasti civilního letectví na období 1986—1990.

Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku VIII dnem podpisu a bude platit do 31. prosince 1990.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 20. února 1987 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o spolupráci v oblasti technického rozvoje, výroby a vývozu řady těžkých traktorů.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 9 dnem podpisu. Tímto dnem pozbyly platnosti Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o spolupráci ve výrobě traktorů ze dne 7. dubna 1962 a Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o společném československo-polském středisku pro výzkum a vývoj traktorů ze dne 27. srpna 1963.

POZNÁMKY:

OZNÁMENÍ

Redakce Sbírky zákonů oznamuje, že v roce 1987 vyjde, jako příloha Sbírky zákonů, celní sazebník obchodního zboží (příloha k nařízení vlády ČSSR) s účinností od 1. 1. 1988. Následně v roce 1988 budou, jako příloha k vyhlášce FMZO, vydány vysvětlivky k celnímu sazebníku obchodního zboží.

Celní sazebník obchodního zboží je vypracován na základě mezinárodní Úmluvy o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží. Jde o nový jednotný systém označování obchodního zboží, jež bude používán od 1. 1. 1988 v naprosté většině států světa. Ve snaze usnadnit všem účastníkům celního řízení snadnou orientaci v celním sazebníku, připravuje FMZO-ÚCS vydání vysvětlivek, které jsou nezbytně nutné pro správné zařazování obchodního zboží, které spadá do příslušného čísla či položky celního sazebníku.

Výše zmíněné obecně závazné právní předpisy jsou určeny především pro organizace oprávněné k zahraničně obchodní činnosti, dopravní organizace zajišťující zastupování organizací zahraničního obchodu v celním řízení, výrobní podniky, vystupující jako tuzemští dodavatelé a odběratelé vyváženého a dováženého zboží, organizace, které v rámci přímých obchodních styků se zahraničím budou oprávněny k zahraničně obchodní činnosti, ústřední orgány státní správy, zabývající se tvorbou přepravních tarifů, statistikou mezinárodního obchodu a gestory pro jednotlivé obory jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků a jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a lesnictví, případně pro studijní účely na vysokých školách.

V souvislosti s připravovanou přestavbou národního hospodářství, která předpokládá vytvoření nových vztahů k zahraničí a zvýšení počtu subjektů oprávněných k hospodářským stykům se zahraničím, se dá uvažovat o nepoměrně širším využití obou výše uvedených publikací.

Nový celní sazebník bude obsahovat cca 1000 stran textu, vysvětlivky k celnímu sazebníku cca 3000 stran textu, obojí vyjde v českém a slovenském jazyce, celní sazebník v prosinci 1987, vysvětlivky ve 3. čtvrtletí 1988.

Celní sazebník i vysvětlivky je třeba objednávat na adrese SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle s uvedením skladového čísla SEVT.

- 98 188 0 celní sazebník — česká verze
- 98 188 1 celní sazebník — slovenská verze
- 98 189 0 vysvětlivky — česká verze
- 98 189 1 vysvětlivky — slovenská verze

Objednávky zasílejte do 15. 7. 1987.

Vydavatel: Federální statistický úřad, Praha — Redakce: Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 88 — Administrace: Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p. (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 41-9 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné činí 68,- Kčs, vybírá se v I. čtvrtletí a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. Účet pro předplatné: SEČS Praha 1, účet č. 19-706-11 — Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebíraných výtisků lze pro nadcházející ročník uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí — Distribuce předplatitelům: SEVT, n. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 36 41-9; jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obytném středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15; za hotové v prodejnách SEVT, Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 — Brno, Česká 14, telefon 265 72 — Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BK 55 — Tisknou: Tiskařské závody, n. p., závod 2, Karmelitká 8, Praha 1 - Malá Strana — Dohledací pošta Praha 07